

ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1



การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ธันวาคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1



การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ธันวาคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

THE EFFECTS OF MNEMONICS STRATEGIES ON ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE OF
MATTAYOMSUKSA 1 STUDENTS



An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Arts Degree
in English

December 2023

Copyright 2023 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ของ วรัชวีพร เวียงสมุทร

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คมกฤษ ตาชม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวีระ)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ดร. รัตนา ยาวีเล็ง)

..... คณบดีคณะศิลปศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวีระ)



- เรื่อง:** ประสิทธิภาพของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ผู้ศึกษาค้นคว้า:** วัชรินทร์ เวียงสมุทร, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัย
พะเยา, 2566
- อาจารย์ที่ปรึกษา:** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา กาวิระ
- คำสำคัญ:** กลยุทธ์ช่วยจำ, ความคิดเห็น, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกลยุทธ์ช่วยจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดจำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำทั้ง 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ กลยุทธ์ช่วยจำแบบไลโซ และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว 2) แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกลยุทธ์ช่วยจำทั้ง 4 กลยุทธ์ พบว่า นักเรียนมีความรู้ลึกซึ้งขอบกิจกรรมดังกล่าว และมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการจดจำคำศัพท์ มีความสนุกสนาน มีความสุข มีความแปลกใหม่ และง่ายต่อการทำความเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์และเนื้อหาในรายวิชาอื่น คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ และประวัติศาสตร์ และสุดท้ายนักเรียนได้เรียนรู้ทักษะเพิ่มเติม คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด

Title: THE EFFECTS OF MNEMONICS STRATEGIES ON ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE OF MATTAYOMSUKSA 1 STUDENTS

Author: Watchareeporn Wiangsamut, Independent Study: M.A. (English), University of Phayao, 2023

Advisor: Assistant Professor Dr. Chittima Kaweera

Keywords: Mnemonics Strategies, opinions, English Vocabulary

ABSTRACT

The objectives of the research were to 1) compare pretest score and posttest score after learning English vocabulary by using Mnemonics Strategies of Mattayomsuksa 1 students and 2) study opinions of Mattayomsuksa 1 students after learning English vocabularies by using 4 Mnemonics Strategies. The samples were all of 16 Mattayomsuksa 1 students, selected by purposive sampling method. The instruments of this research were 1) Mnemonics Strategies learning plans that consist of Physical Mnemonics, Keyword Mnemonics, Method of Loci Mnemonics, and Story Mnemonics. 2) English vocabulary learning pretest and posttest, and 3) semi-structured interview. The statistics used for quantitative data analyzing were mean, standard deviation, t-test, the qualitative data analysis was content analysis. The findings were as follows: 1) The posttest mean scores of Mattayomsuksa 1 students were higher than those of the pretest scores with the statistical significance level of .05. 2) After learning English vocabulary by using 4 Mnemonics Strategies showed that students liked the activities and students found that the activities were beneficial to memorizing words, were fun, happy, strange, and easy to understand words. Furthermore, students could also use the memorizing strategies to memorize words and content in other subjects such as Thai, Social Studies, Computer and History. Finally, students gained additional skills such as reading skills, listening skills, speaking skills.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาการค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา กาวีระ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกฤษ ตาคม ประธานสอภกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ดร.รัตนา ยาวีเลิง อาจารย์บัณฑิตศึกษา ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย รวมถึง ดร.สิงห์คำ รักป่า ที่คอยให้คำปรึกษา ส่งผลให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ถูกต้อง และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาภาษาอังกฤษทุกท่านที่ให้ความรู้ เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและให้ประสบการณ์ที่หาไม่ได้จากที่ใด ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ สาขาวิชาภาษาอังกฤษทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจ ตลอดเวลา

ขอขอบคุณโรงเรียนบ้านแม่ต๋า ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้า ผู้ให้คำแนะนำ ความรู้ และเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่งในการทำวิจัยในครั้งนี้ ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุน และให้กำลังใจอย่างดีเสมอมา

วัชรินทร์ เวียงสมุทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ตัวแปรที่ศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	9
เอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies).....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
ตัวแปรที่ศึกษา	23
ระยะเวลาในการทดลอง.....	23
รูปแบบการวิจัย	23

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	33
วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การ สอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	34
บทที่ 5 บทสรุป	41
สรุปผลการวิจัย	42
อภิปรายผลการวิจัย	42
ข้อเสนอแนะ.....	47
ข้อจำกัดการวิจัย.....	48
บรรณานุกรม	49
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	74
ภาคผนวก ง การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	87
ภาคผนวก จ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	94
ประวัติผู้วิจัย	101

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 รูปแบบการวิจัย.....	24
ตาราง 2 คำศัพท์ตามกรอบการวัดความรู้ภาษาอังกฤษแบบสากล CEFR ระดับ A2 ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	26
ตาราง 3 เนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	28
ตาราง 4 เนื้อหาที่จะใช้ในแบบแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง.....	30
ตาราง 5 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลัง การสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	34
ตาราง 6 สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนคำถามข้อที่ 1.....	37
ตาราง 7 ผลสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนคำถามข้อที่ 2 ด้านการจดจำ คำศัพท์อื่นและการเรียนรู้อื่น.....	39



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นในโลกยุคปัจจุบัน เช่น การติดต่อสื่อสาร การหาความรู้ การทำงาน ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการผลักดันสิ่งเหล่านี้ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีส่วนช่วยในการสร้างความเข้าใจให้คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนโลกที่แตกต่างกัน นึกถึงเรื่องของวัฒนธรรมและทัศนคติที่หลากหลาย ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ร่วมมือกันในด้าน การส่งเสริมผู้เรียนให้เข้าใจตนเองและผู้อื่นได้มากขึ้น (ปรียาภรณ์ ศรีชัยวงศ์, 2564, หน้า 2068) รวมถึงเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง (มารีณีย์ ซีเลี้ยง, 2565, หน้า 404) เนื่องจากเหตุผลดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสาร ทำให้การเรียนรู้ทำได้ง่ายและหลากหลายมากขึ้น มีการวางแผน ในการดำเนินชีวิต และภาษาอังกฤษ คือ ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ถูก กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย (ดิสพงษ์ อัมภพผล, 2562, หน้า 151) คนไทยและคนทั่วโลกนำภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันและด้านการศึกษา คือ ส่วนสำคัญในการนำภาษาอังกฤษเข้ามาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก สถาบันการศึกษา และมหาวิทยาลัยในไทยและประเทศต่าง ๆ มีการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเพื่อให้ก้าวทัน ความเป็นสากล เช่น ประเทศไทยมีการจัดการเรียนรูปแบบที่มุ่งเน้นที่จะเสริมทักษะด้าน ภาษาอังกฤษ (English Program) แก่นักเรียนหรือห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ สอนเป็นภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (พระหน่อแสง อุดคุณเสโน, 2564, หน้า 793) นอกจากนี้ การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ได้มีการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความคุ้นชินในการใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับที่สูงขึ้นไป เนื่องจากเหตุผลที่ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารกับคนทั่วโลก เป็นภาษากลางในการติดต่อกับคนต่างวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษา ทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ นโยบายปฏิรูป การเรียนรู้ทั้งระบบ จึงถูกประกาศออกมาให้สอดคล้องกัน เพื่อยกระดับคุณภาพและเพิ่ม คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาตนเองและสามารถเพิ่มขีดความสามารถ

ในการแข่งขันระดับประเทศ โดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะและทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อภินันต์ อันทวีสิน, วรณช ตรีวิจิตรเกษม และพัชราภรณ์ ดวงชื่น, 2563, หน้า 120) รวมถึงการมีทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 คือ 3R และ 8C ซึ่ง 3R เป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นพื้นฐานทั้งหมด ดังนี้ 1) Reading คือ สามารถอ่านออก 2) (W) Riteing คือ สามารถเขียนได้ 3) (A) Rithmatic คือ มีทักษะในการคำนวณ และ 8C เป็นคุณลักษณะที่เด็กไทยจำเป็นต้องมีในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วย 1) Critical thinking and problem solving คือ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ไขปัญหาได้ 2) Creativity and innovation คือ การคิดอย่างสร้างสรรค์และคิดเชิงนวัตกรรม 3) Cross-cultural understanding คือ ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม 4) Collaboration teamwork and leadership คือ ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะความเป็นผู้นำ 5) Communication information and media literacy คือ มีทักษะในการสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ 6) Computing and IT literacy คือ มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และรู้เท่าทันเทคโนโลยี 7) Career and learning skills คือ มีทักษะอาชีพและการเรียนรู้ 8) Compassion คือ มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย เนื่องจากในข้อที่ 3 และ 5 การมีทักษะในการสื่อสาร (communication skill) เป็นส่วนหนึ่งในทักษะที่สำคัญที่ต้องพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น การเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนภาษาอังกฤษและส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารในทุกภาคส่วนนั้นคือ มีการนำกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 1) ระดับความเชี่ยวชาญทางภาษาจะถูกวัดและประเมินผลโดยอ้างอิงกรอบ CEFR นอกจากนี้ CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในทวีปยุโรปและมีการยอมรับเพิ่มมากขึ้นทั่วโลก

อย่างไรก็ตามมีนักเรียนไทยจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ (ธีรวิภา ปลอดตะเพียนทอง, 2562, หน้า 2) ได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนจะท่องคำศัพท์บ่อยครั้งแต่ก็ไม่สามารถบอกความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องได้ และสายสมร นรสิงห์เริงฤทธิ์ (2559, หน้า 2) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักเรียนไม่รู้จักการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ ทำให้รู้คำศัพท์ในวงคำศัพท์แคบ และส่งผลให้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้ไม่สามารถสื่อสารไม่ได้ อีกทั้งนักเรียนไทยที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ไม่สามารถอ่าน เขียน พูด หรือเข้าใจภาษาอังกฤษโดยปราศจากการรู้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Fasih, Izadpanah, & Shahnava, 2018, p. 49) และไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องบริบทของโรงเรียนบ้านแม่ต้า จากข้อมูลงานวิชาการแสดงให้เห็นว่า ในปีการศึกษา 2561 ผลการเรียนรู้รวมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 2.95 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 68.88 ต่อมาในนักเรียนกลุ่มเดียวกัน ในปีการศึกษา 2562 ผลการเรียนรู้รวมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน มีค่าเท่ากับ 2.50 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 68.16 และปีการศึกษา 2563 ผลการเรียนรู้รวมวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน มีค่าเท่ากับ 2.54 และมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 68.66 จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2564 มีพัฒนาการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานค่อนข้างลดลง อีกทั้งการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 (O-NET) ของนักเรียนกลุ่มนี้มีคะแนนเฉลี่ยรวมรายวิชาภาษาอังกฤษ ในสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 47.50 และในสาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 46.67 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน, 2563) ซึ่งมีผลคะแนนเฉลี่ยทั้งสองสาระต่ำกว่าระดับ 50 คะแนน จากการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้จากข้อสอบ O-NET ทำให้ทราบว่าเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นส่วนสำคัญทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีในสาระการเรียนรู้ดังกล่าว สาเหตุของการทำข้อสอบ O-NET ได้ต่ำกว่า 50 คะแนนนั้น อาจมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัดและมีความรู้ด้านคำศัพท์ในวงแคบ

จากปัญหาและความสำคัญข้างต้นที่กล่าวมานั้นน่าจะมีสาเหตุมาจากนักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาและไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาเท่าที่ควร (ปัญจลักษณ์ ถวาย, 2556, หน้า 4) และในการรับความรู้โดยปราศจากความสนใจอาจทำให้ตัวของนักเรียนเองขาดความกระตือรือร้นในการเรียน (Mukhtordaliyevna & Madaminkhonqizi, 2021) และหลายครั้งที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษพบคำศัพท์ยาก ๆ จึงเกิดความท้อแท้ รวมถึงผู้เรียนมีคลังคำศัพท์น้อย ทำให้เกิดการปัญหาดังกล่าว (ปิยนุช อุตมเกียรติสกุล, 2559) ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรใช้กิจกรรมเพื่อชักจูงให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ ซึ่งนำไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างได้ประสิทธิภาพ

จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าว มีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาการแก้ปัญหาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ปญจลักษณ์ ถวาย (2556) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนของการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้เกมส์คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ กิตติพิชญ์ คำแผ่นจิโรจน์ และสิทธิพล อาจินทร์ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถ

ในการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonics รวมไปถึง Lubis & Syahputri (2022) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของกลยุทธ์ช่วยจำในการเพิ่มการจดจำคำศัพท์ นอกจากนี้ Qizi (2021) ได้ศึกษาการใช้กลยุทธ์ช่วยจำในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ อนึ่ง ชีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จากงานวิจัยส่วนมากจะเลือกใช้กลยุทธ์ช่วยจำในการพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น และเหมาะสมกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่ง Mukhtoraliyevna & Madaminkhonqizi (2021) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำ คือ ระบบของกลยุทธ์และเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการจดจำ การเก็บข้อมูล และการเรียกคืนของข้อมูล รวมถึงการพัฒนาการพูดอีกด้วย

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาได้มีการศึกษาเทคนิคการจดจำแบบต่าง ๆ ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่าง ๆ เช่น กลยุทธ์ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับกลยุทธ์ช่วยจำ การใช้เกมส์ การใช้กลยุทธ์ช่วยแบบคำสำคัญ และได้มีการถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำ โดยการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เชิงปริมาณ อย่างไรก็ตามในงานวิจัยที่ผ่านมา ยังมีงานวิจัยน้อยที่ทำการวิจัยเชิงคุณภาพในการสอบถามความคิดเห็นต่อการนำกลยุทธ์ช่วยจำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งยังไม่ได้มีการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์และประเภทของคำศัพท์ งานวิจัยนี้จึงมีประเด็นเพิ่มเติมจากงานวิจัยที่ผ่านมา คือ การเก็บข้อมูลการสอบถามความคิดเห็น โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง พร้อมทั้งมีการวิเคราะห์ระดับของคำศัพท์และประเภทของคำศัพท์ในระดับชั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากงานวิจัยที่ผ่านมา กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ ได้ (Fasih, et al., 2018) คล้ายกับ Akpan, Notar, & Beard (2021, p. 20) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำ คือ เทคนิคที่ช่วยในการแปลงข้อมูลและทำให้การจดจำง่ายขึ้น กลยุทธ์ช่วยจำเป็นภาพและระบบ ผู้ปกครองและครูควรใช้กลยุทธ์ช่วยจำในการช่วยนักเรียนหรือเด็ก ๆ พัฒนาความจำในการเรียกกลับมาของข้อมูล นอกจากนี้ Azmi, Najmi, & Rouyan (2016, p. 176) ยังยืนยันว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เหมาะสำหรับการจดจำองค์ประกอบคำศัพท์ในระยะยาวและยังเหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาเบื้องต้น ทั้งนี้การสอนแบบกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เพื่อฝึกทักษะการจำคำศัพท์จึงเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อวิธีการสอน

คำศัพท์ด้วยการเขียนคำศัพท์ท่องคำศัพท์ด้วยวิธีการเดิม ๆ เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน (กันต์กมล พรหมประกอบ และคณะ, 2562, หน้า 1397) นอกจากนี้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) Hunt (1968) ยังกล่าวว่า จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจำ ซึ่งกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) จะมีขั้นตอนที่ชัดเจน ซึ่งง่ายต่อการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ พิรมลักษณ์ ตันปาน (2561, หน้า 3) กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ และสามารถเข้าใจในการจดจำ เนื่องจากกการจัดการจัดการเรียนรู้ ตามหลักการสอนแบบสื่อสารร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลยุทธ์ช่วยจำ หรือเทคนิค นิโมนิกส์

แต่อย่างไรก็ตามจากงานที่วิจัยที่ผ่านมายังไม่มีมีการวิเคราะห์ประเภทของคำศัพท์ หรือให้ความสำคัญกับกรอบความรู้ภาษาอังกฤษ CEFR ซึ่ง CEFR คือ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ต้องมีระดับความสามารถในระดับ A2 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 1) ในงานวิจัยชิ้นนี้ จะพัฒนาคำศัพท์ของนักเรียนในระดับ A2 โดยเลือกใช้กลยุทธ์ช่วยจำในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น จากการที่นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ฉะนั้นครูผู้สอนในฐานะผู้วิจัยได้ตระหนักถึง ปัญหาเหล่านี้ ว่าควรมีเทคนิคหรือวิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา ดังนั้นครูผู้สอนในฐานะ ผู้วิจัย ประสงค์ที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และสามารถจดจำคำศัพท์ได้ (ธีรวิภา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล, 2563, หน้า 535) จึงเป็นเหตุผลให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ จังหวัดพะเยา มีความตั้งใจในการนำ กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ที่เลือกมาใช้กับนักเรียนทั้งหมด 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบ เรื่องราว (Story Mnemonics) มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ อย่างเต็มความสามารถ และส่งเสริมความสามารถในการจดจำด้านคำศัพท์ของนักเรียน ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ตัวนักเรียน และเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัยในการพัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกลยุทธ์ช่วยจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 11 ห้องเรียน รวม 136 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งหมด ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) มีจำนวนนักเรียน 16 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ควรได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความสามารถในด้านกลยุทธ์ช่วยจำได้ รวมถึงความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย
2. เนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ได้แก่ กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลโซ และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว ในการจดจำคำศัพท์ทั้ง 4 หมวด ได้แก่ กีฬา เทคโนโลยี อาชีพ และสุขภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ระยะเวลา

งานวิจัยนี้เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน–เดือนกรกฎาคม เป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์
4. สถานที่

ผู้วิจัยใช้สถานที่การศึกษาคือ โรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable)
กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

2.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้
กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ประสิทธิผล หมายถึง ผลลัพธ์ หรือ ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทำงาน
ที่บรรลุเป้าหมายและได้คุณภาพตามที่ต้องการหรือคาดหวังไว้ ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ

กลยุทธ์ช่วยจำ หมายถึง เทคนิคหรือวิธีการที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์
ได้ง่าย และเป็นระบบ ประกอบไปด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) หมายถึง กลยุทธ์ช่วยจำ
แบบการแสดงออกทางด้านร่างกาย หรือแสดงกิริยาอาการเพื่อช่วยในการจดจำ

กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) หมายถึง กลยุทธ์ช่วยจำแบบ
การใช้คำสำคัญในภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการจดจำ

กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) (McCabe, 2014) หมายถึง
กลยุทธ์ช่วยจำใช้สถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์แทนคำศัพท์เพื่อช่วยในการจดจำ

กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) หมายถึง กลยุทธ์ช่วยจำแบบใช้เรื่องสั้น
หรือบทความเพื่อช่วยในการจดจำ

การจดจำคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเก็บข้อมูลคำศัพท์และเรียกข้อมูล
คำศัพท์ออกมาใช้ได้

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียน
บ้านแม่ต๋ำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ทราบถึงผลการใช้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ
(Mnemonics strategies) ต่อการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามกรอบอ้างอิง
ความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปในระดับ A2

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษนำผลการศึกษาไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษในห้องเรียนได้

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 และโรงเรียนนำผลการศึกษาไปกำหนดนโยบายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แยกเป็นประเภทดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของคำศัพท์
 - 1.2 ความสำคัญของคำศัพท์
 - 1.3 การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์
2. เอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)
 - 2.1 ความหมายของกลยุทธ์ช่วยจำ
 - 2.2 ประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของคำศัพท์

คำศัพท์เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ และเป็นปัจจัยพื้นฐานในการสื่อสารที่ส่งผลให้การเรียนทักษะอื่น ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ประสบความสำเร็จไปด้วย (ธีรวิรา ปลายะเพียนทอง, 2562, หน้า 9)

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายแง่มุม ดังต่อไปนี้ ความหมายของคำศัพท์ตาม Cambridge Dictionary Online กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำที่ถูกใช้โดยคนเฉพาะกลุ่มหรือคำที่ปรากฏในภาษาแต่ละภาษา ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง เสียง เสียงพูด หรือลายลักษณ์อักษร ที่เขียนหรือพิมพ์เพื่อความคิดเป็นคำหรือคำยากที่ต้องนำมาแปล อุไรวรรณ ศรีธิวงศ์ (2559) เสนอแนวคิดไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง กลุ่มเสียง กลุ่มคำ เสียงพูดที่มีความหมายทั้งในการพูดและการเขียน Hatch & Brown (1995) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำ หรือ กลุ่มคำสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่งของผู้พูดอาจจะใช้สื่อความหมายในแต่ละภาษา

นอกจากนี้ยังหมายถึง คำทุกคำในภาษาที่เป็นที่รู้จักของแต่ละบุคคล รวมถึงคำในกลุ่มคำพิเศษต่าง ๆ ที่ถูกใช้ในจุดประสงค์เฉพาะ เช่น ชุรกิจ กฎหมาย และรายการคำที่เรียงตามตัวอักษร

สายสมร นรสิงห์เริงฤทธิ์ (2559) ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ว่า คำหรือกลุ่มเสียงซึ่งมีความหมายที่มนุษย์ในสังคมใช้เพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันโดยมีนัยความหมายในการสื่อความตามพจนานุกรม ตามไวยากรณ์ ตามความหมายที่แสดงออกในรูปของประโยคและความหมายตามการออกเสียง เป็นได้ทั้งคำโดด คำผสม หรือสำนวนต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาษาเป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญมาก เป็นองค์ประกอบหลักในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษา การรู้คำศัพท์กว้างขวางจะช่วยให้สามารถสื่อสารและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยให้มนุษย์ทุกหมู่เหล่าสามารถเรียนรู้ภาษาของกันและกัน อยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจได้

ธีรวิภา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล (2563, หน้า 9) ได้สรุปความหมายของคำศัพท์ไว้ คือ คำ ถ้อยคำ หรือวลีในภาษาที่ถูกใช้เพื่อสื่อความหมาย ซึ่งเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไป โดยที่คำศัพท์เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดและมีความหมายในตัวเองแต่คำศัพท์บางคำก็จะเข้าใจในแต่ละกลุ่มเจ้าของภาษานั้น ๆ

Wulandari & Chadafi (2022) ได้สรุปความหมายของคำศัพท์ว่า หลักการของความสำเร็จในการรับรู้ทางภาษา คำศัพท์ คือ หน่วยพื้นฐานในการสร้างทักษะและความรู้ การสอนภาษาผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่า คำศัพท์คือหนึ่งในส่วนที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ในการถ่ายทอดความหมายของข้อความ คำศัพท์เป็นตัวแทนของกลุ่มคำของภาษา และคำศัพท์ที่หน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดในด้านความหมาย

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปความหมายของคำศัพท์ คือ คำหรือกลุ่มคำ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญของภาษาต่าง ๆ ที่มีความหมายและเป็นปัจจัยพื้นฐานในการสื่อสารที่ส่งผลให้การเรียนทักษะอื่น ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน ของภาษานั้น ๆ

2. ความสำคัญของคำศัพท์

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ไว้ดังนี้

อุไรวรรณ ศรีธวัช (2559) กล่าวว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เพราะเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เพื่อสื่อความหมายถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือความรู้ต่าง ๆ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับ Fosih, Izadpanah, & Shahnava (2021) ว่าในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศต้องเรียนคำศัพท์ของภาษานั้น ๆ ผู้เรียนไม่สามารถอ่าน เขียน หรือเข้าใจภาษาอังกฤษโดยปราศจากการรู้คำศัพท์ รวมถึง Mahdi & Gubeily (2018) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า คำศัพท์เป็นส่วนจำเป็นในการเรียนรู้ทางภาษา Wulandari

& Chadafi (2022) ได้สรุปความสำคัญของคำศัพท์ว่า คำศัพท์คือหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของภาษา และการพูดต้องอาศัยคำศัพท์ในการสื่อสารความหมาย คำศัพท์ถูกกำหนดในฐานการรับรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนรับรู้และเข้าใจเมื่อพวกเขาอยู่ในสถานการณ์รอบตัว และไม่สามารถออกเสียงหรือผลิตความหมายได้ หากไม่มีคำศัพท์

ทรอนเบอร์รี่ (Thornbury, 2003) กล่าวว่า ผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาเพื่อสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารนั้นจึงจำเป็นต้องรู้คำศัพท์มาก และอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษา คือ การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของกรปัญหาการอ่านไม่เข้าใจ ฟังไม่รู้เรื่อง ไปจนถึงการที่ผู้เรียนพูดไม่ได้และเขียนไม่ออก

Nation (2011) กล่าวว่า คำศัพท์มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา คำศัพท์จะถูกแบ่งออกไปตามประเภท เราสามารถประเมินค่าและเรียนการใช้คำศัพท์เหล่านั้นได้ จากนั้นคำศัพท์และภาษาจะมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร ครูและผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการอ่านและการปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนในการช่วยพวกเขาโดยการสร้างเสริมการรับรู้คำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ คำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา และในปัจจุบันได้มีการกำหนดการเรียนรู้คำศัพท์ในกลุ่มผู้เรียนในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศการใช้เกณฑ์ CEFR ในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแนวทางคือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา(ป.6) ระดับความสามารถทางภาษาขั้นเริ่มต้น ระดับตามกรอบ CEFR ระดับ A1 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) มีระดับความสามารถทางภาษาขั้นเริ่มต้น ระดับตามกรอบ CEFR ระดับ A2 และผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6/ปวช.) มีระดับความสามารถทางภาษาขั้นต้น ระดับตามกรอบ CEFR ระดับ B1 ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับต่าง ๆ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษาอังกฤษในการศึกษาไทยและการพัฒนาภาษาอังกฤษในการสื่อสารภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

จากเกณฑ์ CEFR ได้ระบุถึงระดับของผู้ใช้ภาษาไว้ โดยกรอบมาตรฐานได้แบ่งความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็น 6 ระดับ คือ 1) ระดับ A1 สามารถสื่อสารด้วยเนื้อหาที่สั้นและง่าย เช่น การแนะนำตัวเอง 2) ระดับ A2 สามารถสื่อสารเนื้อหาง่าย ๆ ในหัวข้อที่ตนเองสนใจ 3) ระดับ B1 สื่อสารรายละเอียดในเรื่องทั่วไปและเฉพาะเจาะจงได้ชัดเจน 4) ระดับ B2 สื่อสารเนื้อหาที่ซับซ้อน มีคำศัพท์หลากหลาย 5) ระดับ C1 สื่อสารและเข้าใจเนื้อหาที่ซับซ้อน แม้จะไม่ใช้หัวข้อที่ตนเองถนัด และ 6) ระดับ C2 ฟัง อ่าน พูด เขียนได้ถนัดเหมือนเจ้าของภาษา เข้าใจเนื้อหาและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนได้ ในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงผู้สำเร็จการศึกษา

ระดับการศึกษาภาคบังคับ (ม.3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับความสามารถทางภาษาขั้นเริ่มต้น ระดับตามกรอบ CEFR ระดับ A2 สามารถสื่อสารเนื้อหาง่าย ๆ ในหัวข้อที่ตนเองสนใจ

คำศัพท์ในกลุ่ม A2 ตามเกณฑ์ CEFR เป็นกลุ่มสำหรับผู้เรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ม.3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำศัพท์กลุ่มนี้มีลักษณะโดยทั่วไปเรียกกระต๊อบนี้ว่า “พื้นฐาน” ในระดับนี้นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานได้อย่างเชี่ยวชาญและสามารถสื่อสารถึงความต้องการทั่วไปของตนได้ เข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อยเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว สามารถสื่อสารเรื่องที่ง่ายและเป็นกิจวัตรที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงและไม่ยุ่งยากเกี่ยวกับสิ่งที่คุ้นเคยหรือทำเป็นประจำ สามารถอธิบายประวัติของตนเองอย่างง่าย สภาพแวดล้อมขณะที่พูดและเรื่องที่ต้องโต้ตอบทันที เนื้อหาในระดับประกอบไปด้วยข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลของครอบครัว การซื้อของ ภูมิศาสตร์ ท้องถิ่น การจ้างงาน เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปความสำคัญของคำศัพท์ ได้ว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา มนุษย์จะสามารถสื่อสารภาษานั้นได้ต้องรู้คำศัพท์ของภาษานั้น ๆ ไม่ว่าจะ การพูด การเขียน การอ่าน หรือ การฟัง โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในระดับ A2 (ตามเกณฑ์ CEFR) ที่มีความเหมาะสมในการนำมาพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ม.3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในบริบทการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

3. การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558 อ้างอิงใน วาทีณี ไชยมงคล, 2561) ได้กล่าวว่า การสอนและการทดสอบเป็นสององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกันอย่างมีความสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การทดสอบเป็นทักษะที่สำคัญเมื่อมอบหมายการสอน ดังนั้น รูปแบบของการทดสอบควรจะถูกออกแบบให้สอดคล้องกับวิธีการสอนที่ถูกนำมาใช้ นอกจากนี้ ลักษณะของการจัดทำข้อสอบเพื่อทดสอบคำศัพท์ในระดับเริ่มต้นควรถูกพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการวัดความรู้และความเข้าใจของผู้เรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เลือกคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่ให้ไว้
2. ฟังครูแล้ววงกลมล้อมรอบคำที่ถูกต้อง
3. ดูภาพแล้วออกเสียงคำศัพท์

4. ครูอ่านคำศัพท์เป็นคู่ๆ ใตเป็นคำเดียวกันให้เขียนเครื่องหมายถูกต้อง และถ้าคู่ใดเป็นคนละคำให้เขียนเครื่องหมายผิด

5. พังครูแล้วเลือกภาพที่ถูกต้อง

6. วาดภาพแสดงความหมายของคำศัพท์ที่ครูบอก

7. ระบายสีภาพตามคำศัพท์ที่ครูบอก

บุษบา ใจคำ (2553 อ้างอิงใน สุชาลินี แสนวนวงศ์, 2556) ได้แบ่งการทดสอบความรู้ ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ออกเป็นชนิดของแบบทดสอบตามวัตถุประสงค์ของการวัดได้ ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ (Proficiency tests) เป็นการวัดการใช้ คำศัพท์ว่า ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์มากน้อยเพียงใด จำแนกออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1.1 การวัดวงความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring total vocabulary size) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนใช้คำศัพท์จำนวนมากน้อยเพียงใด

1.2 การวัดวงความรู้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม (Measuring knowledge of a particular group of words) เป็นการวัดเพื่อที่จะทราบว่านักเรียนใช้คำศัพท์ระดับใด เพียงพอหรือเหมาะสม กับระดับที่เรียนแล้วหรือไม่

2. การทดสอบ (testing) เป็นการทดสอบที่มักใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การทดสอบการจำคำศัพท์ (Recognition test) เป็นการวัดว่านักเรียนสามารถ จำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด

2.2 การทดสอบเพื่อวัดการระลึกคำศัพท์ (Recall test) เป็นการวัดว่านักเรียน สามารถจำคำศัพท์ที่เรียนไปได้มากน้อยเพียงใด

3. การวัดผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำศัพท์ (Achievement test) เป็นการวัดการใช้คำศัพท์ ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่นักเรียนได้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเป็นการประเมินว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้สิ่งที่ได้เรียนไปแล้วหรือยัง และเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น แบบทดสอบที่จะใช้ควรจะมีลักษณะ ดังนี้

3.1 ต้องไม่เป็นแบบทดสอบคำโดด เนื่องจากการเรียนในแต่ละวิชา นักเรียน มักจะมีโอกาสได้พบและใช้คำศัพท์ในบริบทที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นประจำ

3.2 สามารถให้คะแนนได้ง่าย

3.3 ถ้าเป็นแบบเติมหรือเลือกตอบ คำตอบต้องเหมาะสมกับความรู้ที่นักเรียน ได้เรียนรู้

3.4 เป็นแบบทดสอบที่ครูผู้สอนสามารถสร้างได้ ไม่ควรยากหรือมีกระบวนการทำที่ซับซ้อนเกินไป

3.5 จำนวนข้อสอบในแต่ละแบบทดสอบต้องเหมาะสมกับเวลา

ดังนั้น ในการทดสอบความสามารถ การสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับระดับและความรู้ของนักเรียนเป็นแนวทางที่สำคัญในการส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ และเป็นการวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องอย่างเหมาะสม

จากการทบทวนวรรณกรรมได้สรุปการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ได้ว่า การทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นมีหลากหลายวิธี และการสร้างแบบทดสอบซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นต้องมีความเหมาะสมกับระดับและความรู้ของนักเรียนจึงจะเป็นการทดสอบที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

เอกสารเกี่ยวกับกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

1. ความหมายของกลยุทธ์ช่วยจำ

กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) คือ ศิลปะหรือการฝึกฝนในการพัฒนาการจดจำและเป็นระบบในการช่วยในการจดจำ (McCabe, 2010, p. 3) นักวิจัยได้ให้คำนิยามของคำว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เช่น Azmi, Najmi, & Rouyan (2016) ระบุว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการในการสร้างจินตนาการเชื่อมโยงความจำให้ถูกกระตุ้นและตอบสนอง คล้ายกับ Fasih, Izadpanah, & Shahnava (2018) และ Mahdi and Gubeily (2018, p. 44) ได้อธิบายว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ เครื่องช่วยด้านจิตใจที่ส่งผลต่อการจดจำไม่ว่าจะเป็นรายการหรือข้อมูลต่าง ๆ เช่น รูปแบบคำศัพท์ใหม่ ชื่อ วันที่ ในประวัติศาสตร์ ตัวเลข สูตร และกฎต่าง ๆ นอกจากนี้ Marzban & Firoozjahantigh (2018, p. 223) ยังเผยให้เห็นว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) เป็นหนึ่งวิธีการที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และการระลึกของคำศัพท์ ซึ่งมีรากฐานมาจากชนเผ่าโบราณในโลกเก่า จากการทบทวนวรรณกรรม สรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ หนึ่งในกลยุทธ์ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนในการระลึกและเรียนคำศัพท์ใหม่ได้ สายสมร นรสิงห์เริงฤทธิ์ (2559) ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธีช่วยจำ หมายถึง วิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์จากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปความหมายของกลยุทธ์ช่วยจำได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำเป็นเทคนิค หรือ วิธีการ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำ หรือ กลุ่มคำ ได้ดีมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาผู้เรียนในการระลึกและเรียนคำศัพท์ใหม่ได้

2. ประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ

นักวิชาการได้กล่าวถึงประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ดังนี้

ทิตนา แซมณี (2545, หน้า 229) ได้อธิบายประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ไว้ 6 ประการ คือ 1) การตระหนักรู้ (Awareness) 2) การเชื่อมโยง (Association) 3) ระบบการเชื่อมโยง (Link System) 4) การเชื่อมโยงที่น่าขบขัน (Ridiculous Association) 5) ระบบการใช้คำทดแทน 6) การใช้คำสำคัญ (Keyword) นอกจากนี้ในส่วนของ Thompson (2007, Online) ได้สรุปเรื่องการใช้ภาพเป็นกลยุทธ์ช่วยจำและการใช้ร่างกายช่วยจำ ดังนี้ 1) การใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย (Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออกทางด้านร่างกายเพื่อช่วยในการจดจำ ซึ่งให้ผลได้ดีกว่าการท่องจำ มีเทคนิคที่ใช้แนวคิดจากการเทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย คือ วิธีการสอนแบบเงียบ (Silent Way) และวิธีการสอนแบบตอบสนองท่าทาง (Total Physical Response) 2) การใช้เทคนิคช่วยจำในการใช้ภาพ (Picture) เป็นการให้ผู้เรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์ใหม่เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีที่สุดในการจัดระบบสมอง และสุดท้าย McCabe (2014) ได้จำแนกกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ไว้ 4 ประเภท คือ 1) First-Letter Mnemonics: Acronyms and Acrostics 2) Keyword Mnemonics 3) Peg word and Method of Loci Mnemonics และ 4) Song, Rhyme, and Story Mnemonics

สายสมร นรสิงหเริงฤทธิ์ (2559) ได้แบ่งกลวิธีช่วยจำ ดังนี้

2.1 การจัดกลุ่มคำศัพท์ (word grouping) เป็นกลวิธีจัดกลุ่มศัพท์โดยยึดลักษณะ เช่น สี ขนาดหน้าที่ ความชอบไม่ชอบ เป็นวิธีการช่วยจำได้

2.2 การทำบัตรคำ (word card) เป็นกลวิธีให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ใหม่ที่ได้อ่านในห้องเรียนโดยใช้บัตรคำด้านหนึ่งเป็นคำศัพท์อีกด้านเป็นความหมาย

2.3 การใช้ภาพ (picture) เป็นกลวิธีการฝึกให้นักเรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์ใหม่

2.4 การแสดงกิริยาอาการ (employing action) เป็นวิธีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้จากการแสดงกิริยาอาการของร่างกาย

2.5 เทคนิคปฏิบัติในสถานการณ์จริง (real life practice) เป็นกลวิธีฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงซึ่งผู้สอนต้องสร้างโอกาสให้นักเรียนเพื่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วในห้องเรียน

จากการทบทวนวรรณกรรม จะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เป็นเทคนิคที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก ยิ่งไปกว่านั้นการทำงานของสมองที่คิดอย่างละเอียดหรือเป็นกระบวนการจะช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดี สามสิ่งที่เป็นพื้นฐานของกลยุทธ์ช่วยจำ คือ การจินตนาการ การเชื่อมโยง และการจัดวางตำแหน่ง (ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล, 2563) ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) 4 แบบ ได้แก่ 1) Physical Mnemonics คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบการแสดงออกทางด้านร่างกายหรือแสดงกิริยาอาการเพื่อช่วยในการจดจำ 2) Keyword Mnemonics คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบการใช้คำสำคัญในภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์เพื่อช่วยในการจดจำ 3) Method of Loci Mnemonics คือ กลยุทธ์ช่วยจำใช้สถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์แทนคำศัพท์เพื่อช่วยในการจดจำ และ 4) Story Mnemonics คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบใช้เรื่องราวเพื่อช่วยในการจดจำ ในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ระดับ A2

2.1 กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

Thompson (2007) กล่าวว่า การใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย (Physical Mnemonics) คือ การใช้การแสดงออกทางด้านร่างกายเพื่อช่วยในกระบวนการจดจำ วิธีนี้มีประสิทธิภาพมากกว่าการท่องจำอย่างเด่นชัด มีเทคนิคหลายวิธีที่ใช้แนวคิดจากเทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย เช่น วิธีการสอนแบบเงียบ (Silent Way) และวิธีการสอนแบบตอบสนองทางท่าทาง (Total Physical Response)

จากการทบทวนวรรณกรรมสรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบการแสดงออกทางด้านร่างกายหรือแสดงกิริยาอาการเพื่อช่วยในการจดจำ

2.2 กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

The Access Center (2000, Online อ้างอิงใน ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล, 2563) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ เป็นวิธีที่ถูกนิยมใช้มากในการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงคำสำคัญกับข้อมูลที่ได้ถูกเข้ารหัสไว้แล้ว ครูใช้วิธีนี้ในการสอนคำศัพท์ใหม่ โดยนำคำสำคัญมาเป็นจุดเริ่มต้น และใช้รูปภาพหรือการวาดภาพเพื่อเชื่อมโยงกับคำที่ต้องการจำในรูปของภาพจินตนาการ จากนั้นครูสร้างภาพที่เชื่อมโยงกับคำและทำการนิยาม กระบวนการการจำคำสำคัญเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลใหม่ เช่น การนิยามคำศัพท์ใหม่ ในกระบวนการนี้ ครูจะถามผู้เรียนเกี่ยวกับความหมายของคำที่เก่าและผู้เรียนจะตอบด้วยคำสำคัญ เช่น “war” แปลว่า “สงคราม” และ “wardrobe” หมายความว่า

“ตู้เสื้อผ้า” ครูจะส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างภาพความทรงจำที่เกี่ยวข้อง เช่น ตู้เสื้อผ้าที่ตั้งอยู่เมื่อถามผู้เรียนเกี่ยวกับคำว่า “wardrobe” ผู้เรียนจะสามารถนึกถึงขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ การกลับไปคิดถึงคำสำคัญก่อน จากนั้นคิดถึงภาพที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจดจำสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพ และสุดท้ายคือการจำคำนิยามของคำศัพท์นั้น

Language Centre (2003, Online) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) เชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

Allen (1983) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) ในกระบวนการการเรียนการสอน ผู้เรียนจะถูกเรียกร้องให้สร้างภาพความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์เดิมที่มีการออกเสียงคล้ายกัน

ทิตนา แชมมณี (2548, หน้า 231) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) คือ การดำเนินการใช้คำพยางค์หรืออักษรเดี่ยวเพื่อกระตุ้นการจดจำสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน

Thompson (2007) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) คือ การใช้เสียงพูดรวมกับการจินตนาการเพื่อเชื่อมโยงคำในภาษาที่คล้ายกัน เช่น เมื่อเราเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก แล้วเรียนภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่สอง เราจะพบว่าคำเยอรมัน “ei” (อาย) คล้ายคำอังกฤษ “egg” (เอ้กซ์) ในกรณีนี้ เราสามารถใช้จินตนาการเชื่อมโยงคำที่มีเสียงเหมือนกันในภาษาอังกฤษ เช่น “eye” (อาย) โดยออกเสียง “ei” ในภาษาเยอรมัน นี้จะช่วยเราจำคำ “egg” (เอ้กซ์) และ “eye” (อาย) ได้พร้อมกัน เรายังสามารถใช้วิธีนี้ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอื่น ๆ เช่น เมื่อเราเรียนภาษาสเปน คำ “pan” คล้ายคำอังกฤษ “bread” (ขนมปัง) ดังนั้น เราจะใช้จินตนาการเชื่อมโยงคำใหม่โดยคิดว่ามีขนมปังอยู่ในกระทะ “a loaf of bread in a pan”

McCabe (2014) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างการเชื่อมโยงเสียงเสียงระหว่างคำที่ต้องการเรียนรู้กับคำสำคัญที่มีเสียงคล้ายกัน แล้วสร้างภาพปฏิสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงคำสำคัญกับความหมายของคำที่ต้องการเรียนรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมสรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบการใช้คำสำคัญในภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยในการจดจำ

2.3 กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

กชพร บัวพัฒน์ และสุมาลี ชูกำแพง (2563) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ เป็นวิธีที่เน้นการจดจำด้วยการสร้างภาพความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สถานที่ และตำแหน่งต่าง ๆ โดยใช้สถานที่นั้นในจินตนาการเพื่อสร้างภาพตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ต้องการจดจำในแต่ละครั้ง

Language Centre (2003, Online) กล่าวว่า วิธีการ Method of Loci ในกระบวนการเรียน คือ การเขียนคำศัพท์ที่ต้องการจำลงในกระดาษแล้วนำไปติดรอบ ๆ บ้าน หรือรอบ ๆ ห้อง ซึ่งเป็นวิธีการที่นำแนวคิดของ Method of Loci มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำคำศัพท์

McCabe (2014) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) คือ วิธีหนึ่งที่ใช้ช่วยในการจดจำรายการของสิ่งต่าง ๆ ที่เราต้องจำ คล้ายกับวิธี peg word ที่ช่วยจำรายการได้ลำดับ จากนั้นเมื่อเราเรียนรู้แล้ว เราสามารถใช้วิธีนี้ซ้ำเพื่อจำรายการหลาย ๆ รายการได้ด้วย เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ช่วยในการจดจำคือการนำจุดแตกต่าง ๆ ในสถานที่มาเชื่อมโยงกับรายการที่ต้องจำ ด้วยการมองเห็นรายการนั้นอยู่ในจิตวิญญาณ ในขั้นตอนการดึงข้อมูลขึ้นมา ผู้เรียนจะเดินเส้นทางในจิตใจตามเส้นทางที่เตรียมไว้ และ “เก็บ” รายการที่แต่ละจุดหมายปลายทางบนเส้นทาง ตัวอย่างเช่น เราจะจดจำรายการสินค้าในร้านสะดวกซื้อ โดยจินตนาการถึงรายการอาหารตามเส้นทางที่เราใช้เดินไปโรงเรียนหรือที่ทำงาน หรือในห้องต่าง ๆ ในบ้าน เช่น การนึกถึงขนมปังที่อยู่ที่ประตูบ้าน

จากการทบทวนวรรณกรรมสรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) คือ กลยุทธ์ช่วยจำใช้สถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์แทนคำศัพท์เพื่อช่วยในการจดจำ

2.4 กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

Knowledge rush (2014, Online) และ Memory Bank (2014, Online อั้งอิงใน คีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และ ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล, 2563) กล่าวว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราวเป็นการใช้วิธีการนิทานหรือเรื่องเล่าในกระบวนการเรียนเป็นการนำคำศัพท์ที่ผู้เรียนได้เรียนมาใช้ในเรื่องเล่า เพื่อเสริมความเข้าใจและจำคำศัพท์ได้ง่ายยิ่งขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมสรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบใช้เรื่องสั้นหรือบทความเพื่อช่วยในการจดจำ

การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับ กลยุทธ์จำที่ช่วยส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ Lubis & Syahputri (2022) ได้ศึกษา

การจดจำคำศัพท์ผ่านกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) พบว่า กลยุทธ์ช่วยจำที่สามารถเพิ่มการจดจำของนักเรียนได้ ชีร์วรา ปลาตะเพียนทอง (2563) ได้ศึกษากลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) พบว่านักเรียนมีพัฒนาการจดจำคำศัพท์เพิ่มขึ้น Costuchen, Vaya, & Dimitrova (2022) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาวิธีโอเกมส์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบสถานที่ (Method of Loci Mnemonics) สำหรับความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ ผลปรากฏว่ากลยุทธ์ช่วยจำแบบสถานที่ (Method of Loci Mnemonics) ทำให้เกมส์มีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีความบันเทิงมากกว่าการใช้กลยุทธ์แบบเดิมส่งเสริมให้การจดจำคำศัพท์ดีขึ้น สรุปได้ว่ากลยุทธ์ช่วยทั้ง 4 กลยุทธ์ อาจจะสามารถส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนได้ในงานวิจัยต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

1. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการสอนคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศนั้นยังมีนักวิจัยที่ศึกษาในด้านนี้ค่อนข้างน้อย ในบริบทการวิจัยในต่างประเทศนั้น นักวิจัยในต่างประเทศมุ่งศึกษาในประเด็นต่าง ๆ เช่น การศึกษาประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ในฐานะสื่อการสอน (Akpon, et al., 2021) ในการศึกษาคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ช่วยจำเป็นเทคนิคที่ช่วยในการแปลข้อมูลและทำให้การจดจำง่ายขึ้น กลยุทธ์ช่วยจำเป็นภาพและระบบ ผู้ปกครองและครูควรใช้กลยุทธ์ช่วยจำในการช่วยนักเรียนหรือเด็ก ๆ พัฒนาความจำในการเรียกกลับมาของข้อมูล นอกจากนี้ การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (Mukhtoralievna & Madaminkhonqizi, 2021) ผลปรากฏว่า กลยุทธ์ช่วยจำ เป็นระบบของกลยุทธ์หรือเทคนิคในการสร้างเสริมความจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูล การนำข้อมูลกลับมาใช้ รวมถึงกลยุทธ์ช่วยจำช่วยส่งเสริมทักษะการพูด Lubis & Syahputri (2022) ได้ศึกษากลยุทธ์ช่วยจำในการเพิ่มความชำนาญในการจดจำคำศัพท์ ผลปรากฏว่า กลยุทธ์ช่วยจำที่สามารถเพิ่มการจดจำของนักเรียนได้ คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) เนื่องจากนักเรียนสามารถจดจำได้ง่ายเพราะมีความใกล้เคียงกับภาษาชีวิตประจำวันหรือการเป็นตัวแทนของภาษาของพวกเขาได้ จะเห็นได้ว่างานวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่มุ่งศึกษาระดับความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) การเก็บข้อมูล มีการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและ

หลังเรียน แต่อย่างไรก็ตามทั้งนี้ งานวิจัยที่ผ่านนั้นยังไม่มีคำถามทัศนคติของผู้เรียนในการเรียนแบบคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) แต่การศึกษาวิจัยทั้งหมดมุ่งสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) แต่พบว่างานวิจัยดังกล่าวยังมีจำนวนจำกัดและงานวิจัยนี้จะเติมเต็มข้อจำกัดนี้โดยการสัมภาษณ์แบบใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างในการถามความคิดเห็นของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ

2. งานวิจัยในประเทศ

ในบริบทการวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยนั้น พบว่า มีนักวิจัยศึกษาด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ (ธีรวิภา ปลาตะเพียนทอง และภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล, 2563) โดยการใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบผสมผสาน คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบใช้ท่าทาง (Physical Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบบทกลอน (Verse Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้น และมีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมทั้งหมด คือ เห็นด้วยมากที่สุด รวมถึงความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกับการเรียนรู้หลังเรียน สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonics (กิตติพิชญ์ คำแผ่นจิรโรจน์ และสิทธิพล อาจอินทร์, 2563) นอกจากนี้ การศึกษาผลของการใช้กลวิธีช่วยจำที่มีต่อการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สายสมร นรสิงห์เริงฤทธิ์, 2559) มีการนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบผสมผสานใช้ในการวิจัย คือ การจัดกลุ่ม (word grouping) การทำบัตรคำ (word card) การใช้ภาพ (picture) การแสดงกิริยาอาการ (employing action) และเทคนิคปฏิบัติในสถานการณ์จริง (real-life practice) จะเห็นได้ว่าการงานวิจัยที่ผ่านมามีนักวิจัยค่อนข้างน้อยที่ศึกษาและให้ความสนใจเรื่องของคำศัพท์ตามกรอบ CEFR

ดังนั้น จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่า งานวิจัยด้านการศึกษาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) นั้นยังมีค่อนข้างน้อย งานวิจัยนี้จึงเสนอแนวทางในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ระดับ A2 สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) แบบผสมผสาน คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword

Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบ
เรื่องราว (Story Mnemonics) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้คำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกลยุทธ์ช่วยจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ เพื่อให้งานวิจัยนี้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย จึงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา ระยะเวลา การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 11 ห้องเรียน รวม 136 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดในรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบ เฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยนักวิจัยพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างจากปัจจัยของ ผู้เรียนด้านปัญหาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการจดจำคำศัพท์ และไม่มี ประสบการณ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับ A2 และผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างตาม หลักการและเหตุผลเพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมชาย วรภิเกษมสกุล(2553) ในการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 คน และในการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน การแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ใช้คะแนนการสอบก่อนเรียนด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากคะแนนเต็ม 40 โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้ ($n-1/3$) โดยอิงเกณฑ์ของ (Bloom, 1971) ดังนี้

0-13	กลุ่มมีความสามารถระดับเริ่มต้น
13.01-26.00	กลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง
26.01-40.00	กลุ่มมีความสามารถระดับสูง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable)

กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

2.1 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้

เทคนิคช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองคือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 8 ครั้ง โดยไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเวลาสอบครั้งละ 40 นาที รวมระยะเวลาทั้งหมดในการวิจัย คือ 7 สัปดาห์

รูปแบบการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัยในครั้งนี้คือ การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) มีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แบบแผนการทดลองแบบ (One Group Pre-test Post-test Design) โดยกระบวนการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณได้มาจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ และกระบวนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรจัดกระทำ (Treatments) คือ แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและกลยุทธ์ช่วยจำเพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ และตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความสามารถด้านการจดจำคำศัพท์ตามกรอบ CEFR ระดับ A2

ตาราง 1 รูปแบบการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	x	T2

โดย	T1	แทนการสอบก่อนเรียน
	x	แทนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ
	T2	แทนการสอบหลังเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ CEFR ระดับ A2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 40 นาที โดยผู้วิจัยประยุกต์แบบทดสอบนี้จากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามกรอบ CEFR ระดับ A2 แบบทดสอบทุกข้อเป็นแบบเลือกตอบ (multiple choices) ระดับความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในระดับ A2 ตามเกณฑ์ของการตรวจสอบคำศัพท์ของ Cambridge Dictionary online เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เพื่อพัฒนาการเรียนคำศัพท์ จำนวน 4 ชุด แต่ละชุดมีจำนวนทั้งหมด 2 คาบ ใช้เวลา 120 นาที นักวิจัยประยุกต์แผนการจัดการเรียนรู้มาจาก ซีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน (2563) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) มีเนื้อหาคำศัพท์ จำนวน 4 หมวด ดังนี้ (1) sport (2) technology (3) occupation และ (4) health แผนการสอนประกอบด้วยใบงานเพื่อวัดความสามารถการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบใบงานแบบจับคู่ (matching)

3. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนทั้งหมด จำนวน 16 คน ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) จำนวน 3 ด้าน ด้านความรู้สึก ด้านการนำไปใช้ในการจำอื่น และด้านความรู้เพิ่มเติม นักวิจัยประยุกต์จาก ตลับเพชร หทัยพล (2558) โดยมีคำถามทั้งหมดจำนวน 3 ข้อ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาและรวบรวมคำศัพท์ตามกรอบการวัดความรู้ภาษาอังกฤษแบบสากล CEFR ระดับ A2 และคัดเลือกคำศัพท์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหมวดต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.2 ผู้วิจัยศึกษาและรวบรวมแนวคำศัพท์ระดับ A2 จากกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหมวดต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 ผู้วิจัยประยุกต์แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนคำศัพท์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และคำศัพท์ตามกรอบการวัดความรู้ภาษาอังกฤษแบบสากล CEFR ระดับ A2 ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรได้เรียนรู้ อ้างจากแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องมีระดับความสามารถภาษาตามกรอบ CEFR เท่ากับ A2 อ้างคำเป้าหมายการพัฒนาของกระทรวงศึกษาธิการ (ดวงชื่น, 2564, หน้า 120) โดยคัดเลือกมาทั้งสิ้น 40 คำ จากการรวบรวมคำศัพท์จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากนั้นคัดเลือกคำศัพท์ทั้งหมดให้สอดคล้องกับบทเรียนในหนังสือเรียนของนักเรียนพร้อมตรวจสอบระดับ CEFR A2 ทั้งหมด 4 หมวด หมวดละ 10 คำ ในเนื้อหาหนังสือเรียน Team up ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้ (1) sport (2) technology (3) occupation และ (4) health ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเข้าโปรแกรมตรวจสอบระดับความสามารถทางภาษา CEFR ในระดับ A2 ตามเกณฑ์ของการตรวจสอบคำศัพท์ของ Cambridge Dictionary online โดยผู้วิจัยประยุกต์แบบทดสอบนี้จากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามกรอบ CEFR ระดับ A2 ซึ่งเป็นระดับเป้าหมายที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยควรได้รับ

1.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ระดับ A2 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้ภาษาและคำศัพท์ที่สอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เมื่อนำผลการพิจารณาไปวิเคราะห์ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.67–1.00 ซึ่งถือว่าสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้และสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

1.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 คำศัพท์ตามกรอบการวัดความรู้ภาษาอังกฤษแบบสากล CEFR ระดับ A2 ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

No.	Vocabulary	No.	Vocabulary	No.	Vocabulary	No.	Vocabulary
	Sport		Technology		Occupation		Health
1	cycling (n.)	11	laptop (n.)	21	tour guide (n.)	31	healthy (adj.)
2	skateboard (n.)	12	download (v.)	22	pilot (n.)	32	ambulance (n.)
3	snowboard (n.)	13	software (n.)	23	dentist (n.)	33	Gym (n.)
4	volleyball (n.)	14	contact (v.)	24	receptionist (n.)	34	ill (adj.)
5	sailing (n.)	15	post (v.)	25	manager (n.)	35	advice (v.)
6	jogging (n.)	16	digital (adj.)	26	secretary (n.)	36	salad (n.)
7	yoga (n.)	17	available (adj.)	27	AI engineer (n.)	37	exercise (v.)
8	basketball (n.)	18	online (n.)	28	business person (n.)	38	medicine (n.)
9	table tennis (n.)	19	web page (n.)	29	reporter (n.)	39	alcohol (n.)
10	roller skate (n.)	20	password (n.)	30	professor (n.)	40	safe (adj.)

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

แผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับพัฒนาด้านคำศัพท์ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 what's your name? รายละเอียดด ในภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2 ผู้วิจัยศึกษาเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น และวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up) ผู้วิจัยทักทายนักเรียน และใช้คำถามในการนำเข้าสู่บทเรียน พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

ขั้นนำเสนอ (presentation) ผู้วิจัยนำเสนอคำศัพท์ผ่านกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ พร้อมคำอ่าน ความหมาย และตัวอย่างประโยค ดังนี้

กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) นำเสนอเนื้อหาเรื่อง กีฬา (sport) เช่น ครูผู้สอนทำท่าทางยกมือทั้งสองข้างมาประสานและยื่นไปข้างหน้าพร้อมยกขึ้นลง จากนั้นนำเสนอคำศัพท์คำว่า volleyball จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม และบอกความหมาย พร้อมประโยคตัวอย่าง

กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) นำเสนอเนื้อหาเรื่อง เทคโนโลยี (technology) เช่น ครูสอนคำศัพท์นักเรียนผ่านการเชื่อมโยงคำภาษาไทย และให้นักเรียนคิดตาม ครูแสดงรูปภาพเกี่ยวกับท้องฟ้า ดวงดาว จากนั้นให้นักเรียนเชื่อมโยงว่า คำเหล่านั้นต้องมีคำว่าดวงหรือดาว จากนั้นครูนำเสนอคำว่า download ให้นักเรียนคิดตาม จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม และบอกความหมายพร้อมประโยคตัวอย่าง

กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) นำเสนอเนื้อหาเรื่อง อาชีพ (occupation) เช่น ครูสอนคำศัพท์ผ่านการจดจำด้วยสถานที่ (map) และให้นักเรียนคิดตาม ครูแสดงรูปภาพเกี่ยวกับสนามบินให้นักเรียนคิดตามว่าสถานที่นี้มีอาชีพอะไรได้บ้าง จากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์คำว่า pilot จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม และบอกความหมาย พร้อมประโยคตัวอย่าง

กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) นำเสนอเนื้อหาเรื่อง สุขภาพ (health) เช่น ครูสอนคำศัพท์ผ่านการเล่าเรื่องราวด้วยบทความ (story) และให้นักเรียนคิดตาม ครูแสดงรูปภาพเกี่ยวกับคำศัพท์และคำศัพท์ระหว่างการเล่า เมื่อถึงคำศัพท์ที่ครูจะสอนเรื่อง สุขภาพ คือ คำว่า ambulance ครูจะหยุดจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงตาม พร้อมบอกความหมาย หลังจากฟังเรื่องราวแล้ว ครูสรุปโดยให้นักเรียนออกเสียงตาม และบอกความหมาย พร้อมประโยคตัวอย่างอีกครั้ง

ขั้นฝึก (practice) ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์ โดยการโยงเส้นจับคู่คำศัพท์ และให้ออกเสียงคำศัพท์พร้อมบอกความหมาย

ขั้นนำไปใช้ (production) ผู้วิจัยนักเรียนออกแบบชิ้นงานที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ ให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันโดยการวาดรูปและเขียนบรรยายจากนั้นออกมาพูดนำเสนอ

ขั้นสรุป (wrap up) ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างช่วยกันสรุปคำศัพท์และสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปในชั่วโมงโดยการใช้คำถามในการดำเนินกิจกรรมในชั้นตอนนี้

ตาราง 3 เนื้อหาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

Period	Theme	Vocabulary	Part of speech
1	sport	basketball, cycling, jogging, roller skate, sailing, skateboard, snowboard, table tennis, volleyball, yoga	noun = 10 words
2	technology	available, contact, digital, download, laptop, online, password, post, software, web page	noun = 5 words adjective = 2 words verb = 3 words
3	occupation	AI engineer, business person, dentist, manager, pilot, professor, receptionist, reporter, secretary, tour guide	noun = 10 words
4	health	advice, alcohol, ambulance, exercise, gym, healthy, ill, medicine, safe, salad	noun = 5 words adjective = 3 words verb = 2 words

2.3 ผู้วิจัยศึกษาหลักการและวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

2.4 ผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ 4 แผนที่ใช้กลยุทธ์ช่วยจำ จำนวน 8 คาบ คาบละ 60 นาที ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้พร้อมทั้งสื่อ และการประเมินผล

2.5 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษและอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมในการใช้ภาษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเนื้อหา (Content Validity) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51–3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00–1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดให้คะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมที่ยอมรับว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งจากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการจากเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเท่ากับ 4.84 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเท่ากับ 4.77 แผนการจัดการเรียนที่ 3 มีค่าเท่ากับ 4.67 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเท่ากับ 4.67 และ ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้น นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (pilot study) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มีอายุ 12–13 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุและบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview)

ข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview)

3.2 ผู้วิจัยประยุกต์ข้อคำถามจากแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) ต่อการเรียนการสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำจาก ตลับเพชร หทัยพล (2558) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อ กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เพื่อรวบรวมข้อมูล เชิงคุณภาพ เพื่อตอบคำถามวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการพัฒนา ทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ A2

3.3 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structure interview) เสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ คำถามในแบบสัมภาษณ์ (Index of Item Objectives Congruence: IOC) แล้วเลือกค่าดัชนี ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เมื่อนำผลการพิจารณาไปวิเคราะห์ พบว่า มีค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.87–1.00 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ยอมรับได้และสามารถนำไป เก็บรวบรวมข้อมูลได้ ลักษณะของแบบสัมภาษณ์จะเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ใช้กับการสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structure interview) โดยแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนทั้งหมด จำนวน 16 คน ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) จำนวน 3 ด้าน ด้านความรู้ ด้านการนำไปใช้ในการจำอื่น และด้านความรู้เพิ่มเติม

3.4 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (pilot study) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอายุ 12-13 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุและบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structure interview) ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4 เนื้อหาที่จะใช้ในแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

เนื้อหา	คำถาม
ด้านความรู้สึกรู้สึก	<p>1.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) (โดยการแสดงท่าทางของร่างกายเพื่อบอกใบ้คำศัพท์)</p> <p>1.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) (โดยการใช้คำศัพท์ภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์)</p> <p>1.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) (โดยการใช้สถานที่ที่เป็นลักษณะแทนคำศัพท์)</p> <p>1.4 นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) (โดยการฟังเรื่องราวที่มีการสอดแทรกคำศัพท์)</p>
ด้านการนำไปใช้การจำอื่น	<p>2. นักเรียนสามารถนำวิธีการจดจำคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปใช้ในการจดจำคำศัพท์อื่น ๆ หรือเรียนรู้อะไรอื่นหรือไม่อย่างไร</p>
ด้านความรู้เพิ่มเติม	<p>3. นักเรียนได้อะไรจากวิธีการจดจำคำศัพท์แบบต่าง ๆ ที่ครูได้สอนไป เช่น ทักษะ ความรู้ อื่น ๆ</p>

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยได้ปรับประยุกต์เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วย (1) แบบทดสอบก่อนเรียนหรือหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ CEFR ระดับ A2 (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) (3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) จากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. ผู้วิจัยขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 คน กรอกข้อมูลในแบบตอบรับเข้าร่วมในโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงกระบวนการทางจริยธรรมของการดำเนินงานวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ในการถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อคะแนนในรายวิชาที่เรียนตามปกติ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนในชั้นเรียนด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ตั้งชื่อหรือรหัสผู้รับการสัมภาษณ์เพื่อเป็นการรักษาความลับและไม่เปิดเผยชื่อและนามสกุลของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มมีความสามารถระดับเริ่มต้น ได้แก่ S3, S5, S6, S7, S10, S12 จำนวน 6 คน ซึ่งมีผลการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 0-13. คะแนน

กลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้แก่ S1, S2, S4, S8, S9, S11, S13, S14, S16 จำนวน 9 คน ซึ่งมีผลการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 13.01-26.00 คะแนน

กลุ่มมีความสามารถระดับสูง ได้แก่ S15 จำนวน 1 คน ซึ่งมีผลการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนอยู่ในช่วงคะแนน 26.01-40.00 คะแนน

3. ผู้วิจัยปฐมนิเทศชี้แจงกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งและให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ โดยเนื้อหาทั้งหมด 4 หมวด หมวดละ 10 คำ ในเนื้อหาหนังสือเรียน Team up ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้ (1) sport (2) technology (3) occupation และ (4) health โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 40 นาที

4. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) โดยนำกลยุทธ์ช่วยจำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน จำนวน 8 ชั่วโมง โดยกลยุทธ์ช่วยจำ เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้

เนื้อหาหลักในแต่ละหมวดของหนังสือนักเรียน โดยมีขั้นตอนการสอน คือ ชั้นเข้าสู่บทเรียน
ชั้นนำเสนอ ชั้นฝึก ชั้นนำไปใช้ ชั้นสรุป

5. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้คำศัพท์
ภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในระดับ A2
จากนั้นสัมภาษณ์แบบกึ่งแบบโครงสร้าง (semi-structured interview) แบบตัวต่อตัว
กับกลุ่มตัวอย่างสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 16 คน โดยระยะเวลาในการดำเนินการ
สัมภาษณ์คนละประมาณ 3-5 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรปในระดับ A2 ของกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 16 คน วิเคราะห์หาค่า Mean score จากนั้นเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียน
และหลังเรียนด้วยการวิเคราะห์ค่า t-test แบบ Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS (Statistical Package for the Social Science)

2. ผลข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อ
กระบวนการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)
ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาเพื่อศึกษาความรู้ลึกของตัวแทนนักเรียนในกลุ่มแก่ง
ปานกลาง และอ่อน ที่มีต่อกลยุทธ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และตั้งชื่อ
นักเรียน S1-S16 และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับเลือกเป็นตัวแทนของกลุ่ม
มีความสามารถระดับเริ่มต้น กลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง และผู้กลุ่มมีความสามารถ
ระดับสูง กลุ่มละ 1 คนโดยการสุ่มวิเคราะห์ข้อมูลในข้อนี้

คำถามข้อที่ 2 มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 คน

คำถามข้อที่ 3 มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 16 คน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ประเด็นแรกคือเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของ กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และประเด็นที่สอง คือ เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการ วิจัยในลักษณะของการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว สอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ จำนวน 4 บทเรียน 2) แบบทดสอบความรู้ด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที เพื่อใช้ในการวัด ความรู้คำศัพท์ของนักเรียน 3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อถามความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ข้อ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านความรู้ด้านคำศัพท์ของ นักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการเรียนสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Mnemonics strategies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำความ แตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการศึกษาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test Dependent ปรากฏ ผลตามตารางดังนี้

ตาราง 5 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านความรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลัง
การสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	df	t
ก่อนเรียน	16	16.06	6.59	15	*-8.005
หลังเรียน	16	25.75	8.94		

มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 (P<.05)

จากตาราง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้กลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Mnemonics strategies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน (\bar{X} = 25.75, S.D. = 8.94) สูงวกาก่อนเรียน (\bar{X} = 16.06, S.D. = 6.59) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการตรวจสอบ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -8.005$)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากเรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) การสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง นักเรียนจะได้รับการสัมภาษณ์หลังจากทำข้อสอบหลังเรียน โดยคำถามมี 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านความรู้ลึก 2) ด้านการนำไปใช้ในการจำอื่น และ 3) ด้านความรู้เพิ่มเติม โดยคำถามดังนี้ 1) นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) 1.1) นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) (โดยการแสดงท่าทางของร่างกายเพื่อบอกใบ้คำศัพท์) 1.2) นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) (โดยการใช้คำศัพท์ภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์) 1.3) นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) (โดยการใช้สถานที่ที่เป็นสัญลักษณ์แทนคำศัพท์) 1.4) นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) (โดยการฟังเรื่องราวที่มีการสอดแทรกคำศัพท์) 2) นักเรียนสามารถนำวิธีการจดจำคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปใช้ในการจดจำคำศัพท์อื่น หรือเรียนรู้อย่างอื่น

หรือไม่ อย่างไรก็ตาม 3) นักเรียนได้อะไรจากวิธีการจดจำคำศัพท์แบบต่าง ๆ ที่ครูได้สอนไป เช่น ความรู้อื่น ผลการสัมภาษณ์ปรากฏดังนี้

คำถามที่ 1 ด้านความรู้สึก

คำถามข้อที่ 1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ

ในการสอบถามความรู้สึกที่มีต่อการจดจำคำศัพท์จะแสดงการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงคุณภาพของนักเรียนที่แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มมีความสามารถระดับเริ่มต้น กลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง และกลุ่มมีความสามารถระดับสูง โดยมีผลการวิจัยดังแสดงในแบบบันทึกการสัมภาษณ์จากการบันทึกเสียง (ภาคผนวก จ)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการทำกิจกรรม พบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ โดยสรุปได้ประเด็นที่สำคัญ 6 ประเด็น ได้แก่ นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการจดจำ เป็นกิจกรรมที่มีความสุข เป็นกิจกรรมแปลกใหม่ เป็นกิจกรรมที่ชอบ และเป็นกิจกรรมที่เข้าใจง่าย

ผลการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มมีความสามารถระดับสูง พบว่า นักเรียนรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) รวมถึงรู้สึกเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการจดจำในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) อีกทั้งรู้สึกเป็นกิจกรรมที่มีความสุขในกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) นอกจากนี้ นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่ชอบในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และสุดท้ายนักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่เข้าใจง่ายในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) โดยมีนักเรียนในกลุ่มนี้ คือ S15 ได้ให้คำสัมภาษณ์ ดังนี้

S15 ได้กล่าวว่า “หนูรู้สึกสนุกดีค่ะ ตื่นเต้นเฮฮา ไม่เครียด บรรยากาศในห้องเรียนดี จำคำศัพท์ได้”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

“จำคำศัพท์ได้ค่ะ พอครูพูดก็นี่กออกเลย”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

“รู้สึกดีและชอบมาก”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

“สนุกชอบเพราะเรื่องราวเกี่ยวกับโควิด”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง พบว่า นักเรียนรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) รวมถึงรู้สึกเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการจดจำในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) อีกทั้งนักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ในกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) นอกจากนี้นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่ชอบในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และสุดท้ายนักเรียนรู้สึกเข้าใจง่ายในกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) โดยมีนักเรียนในกลุ่มนี้ คือ S4 ได้ให้คำสัมภาษณ์ ดังนี้

S4 ได้กล่าวว่า “สนุกและจำได้ง่าย และไม่วังมีความกระตือรือร้น”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

“แตกต่าง สนุก ไม่เหมือนใครและกระตือรือร้นได้มากขึ้น”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

“จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นและจำได้มากขึ้น”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

“นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มมีความสามารถระดับเริ่มต้น พบว่า นักเรียนรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) รวมถึงรู้สึกเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการจดจำในการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics), กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) และสุดท้ายนักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่มีความสุขในกิจกรรมการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) โดยมีนักเรียนในกลุ่มนี้ คือ S3 ได้ให้คำสัมภาษณ์ ดังนี้

S3 ได้กล่าวว่า “สนุก ตื่นเต้น แปลกใหม่”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

“คำภาษาไทยไม่ยากเกินไป และจำได้”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

“สนุก จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

“มีความสุข ชอบฟังเรื่องราวไปเรื่อง จำได้บ้าง”

ในกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

สรุปจากการสัมภาษณ์ทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มมีความสามารถระดับเริ่มต้น กลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง และกลุ่มมีความสามารถระดับสูง ได้กล่าวความรู้สึกเชิงบวกในคำถามข้อที่ 1 ด้านความรู้สึก ในกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ โดยมีข้อสรุปดังตาราง 6 คำถามข้อที่ 1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ

ตาราง 6 สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์นักเรียนคำถามข้อที่ 1

ประเด็นที่พบ	กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)			กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)			กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)			กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)		
	สูง	กลาง	เริ่มต้น	สูง	กลาง	เริ่มต้น	สูง	กลาง	เริ่มต้น	สูง	กลาง	เริ่มต้น
1. นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน	√	√	√							√	√	
2. นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการจดจำ	√	√				√		√	√			√
3. นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่มีความสุข			√				√					√
4. นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่					√							√
5. นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่ชอบ	√	√			√							
6. นักเรียนรู้สึกเป็นกิจกรรมที่เข้าใจง่าย				√				√				

คำถามที่ 2 ด้านการนำไปใช้การจำอื่น

คำถามข้อที่ 2 นักเรียนสามารถนำวิธีการจดจำคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปใช้ในการจดจำคำศัพท์อื่น หรือเรียนรู้อย่างอื่นอย่างไร

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้นำวิธีการจดจำคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปใช้ในการจดจำคำศัพท์อื่น ดังนี้ นักเรียนได้ใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกายไปประยุกต์ใช้เพื่อการจำคำศัพท์อื่น ตัวอย่างเช่น นักเรียน S6 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้กล่าวว่า

“หนูใช้คำว่า Good โดยการท่าทางนิ้วหัวแม่มือในการบอกคำว่าเยี่ยมหรือดีค่ะ”

นักเรียน S15 ในกลุ่มมีความสามารถระดับสูง ได้กล่าวว่า

“หนูใช้คำว่า head โดยการแสดงท่าทางจับหัวของตัวเองค่ะ”

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า นักเรียนนำกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) แบบต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้อย่างอื่น ดังนี้ นักเรียนนำกลยุทธ์ช่วยจำไปประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์และเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิชาภาษาไทย วิชาประวัติศาสตร์ และวิชาคอมพิวเตอร์ นักเรียนนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบท่าทาง (Physical Mnemonics) ไปใช้ในการจดจำทั้งหมด 3 วิชา คือ วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิชาภาษาไทย และวิชาประวัติศาสตร์ นักเรียนสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) ไปประยุกต์ 1 วิชา คือ วิชาภาษาไทย นักเรียนสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) ไปประยุกต์ใช้ 1 วิชา คือ วิชาคอมพิวเตอร์ สรุปจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนนักเรียนสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกายไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่นได้มากที่สุด ลำดับสอง คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) และกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) ที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เท่ากัน ยกตัวอย่างเช่น นักเรียน S9 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้นำกลยุทธ์แบบร่างกายไปจดจำเนื้อหาในวิชาสังคมศึกษา โดยกล่าวว่า

“หนูใช้ท่าทางพับมือเพื่อแสดงความรู้สึกร้อนซึ่งบ่งบอกถึงทวีปแอฟริกาค่ะ”

นักเรียน S8 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้นำกลยุทธ์แบบร่างกายไปจดจำเนื้อหาในวิชาภาษาไทย โดยกล่าวว่า

“หนูทำท่าทางดันสองมือไปด้านหน้าเพื่อแสดงจำนวนเซ็นครกขึ้นภูเขาค่ะ”

นักเรียน S1 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้นำกลยุทธ์แบบร่างกายไปจดจำเนื้อหาในวิชาประวัติศาสตร์โดยกล่าวว่า

“หนูใช้นิ้วมือสองนิ้วบ่งบอกถึงคำว่าลำดับที่ของรัชกาลที่สองค่ะ”

นอกจากนั้นตัวอย่างการนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญดังนี้
 นักเรียน S2 ในกลุ่มปานกลาง ได้นำกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญไปจดจำบทร้อยกรอง
 ในวิชาภาษาไทย โดยคำศัพท์ที่ออกเสียงใกล้เคียงกัน โดยกล่าวว่า
 “หนูแต่งกลอนว่า จันทรเอยจันทรเจ้า เข้าแล้วหนา”
 และสุดท้ายตัวอย่างการนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซไปใช้ คือ นักเรียน S7 ในกลุ่ม
 มีความสามารถระดับเริ่มต้น ได้นำกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซไปจดจำเนื้อหาในรายวิชาคอมพิวเตอร์
 โดยการจำชุดอุปกรณ์คอมพิวเตอร์โดยเปรียบเทียบกับพื้นที่บนร่างกาย โดยกล่าวว่า
 “หนูจะจำว่าเมาท์ให้จำว่าอยู่ที่ปาก จอคอมให้จำว่าอยู่ที่ตา แป้นพิมพ์ให้จำว่าอยู่ที่มือ”
 สรุปผลการสัมภาษณ์นักเรียนคำถามข้อที่ 2 ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักเรียนคำถามข้อที่ 2 ด้านการจดจำ
 คำศัพท์อื่นและการเรียนรู้อื่น

ประเด็นที่พบ / กลยุทธ์	กลยุทธ์ช่วยจำ แบบร่างกาย (Physical Mnemonics)	กลยุทธ์ช่วยจำแบบ คำสำคัญ (Keyword Mnemonics)	กลยุทธ์ช่วยจำแบบ โลไซ (Method of Loci Mnemonics)	กลยุทธ์ช่วยจำ แบบเรื่องราว (Story Mnemonics)
การจำคำศัพท์อื่น	✓			
สังคมศึกษา	✓			
ศาสนาและ วัฒนธรรม				
ภาษาไทย	✓	✓		
ประวัติศาสตร์	✓			
คอมพิวเตอร์			✓	

คำถามที่ 3 ด้านความรู้เพิ่มเติม

คำถามข้อที่ 3 นักเรียนได้อะไรจากวิธีการจดจำคำศัพท์แบบต่าง ๆ ที่ครูได้สอนไป
 เช่น ความรู้อื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนได้รับความรู้และทักษะ
 ด้านอื่น ๆ จากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)
 แบบต่าง ๆ คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด นักเรียนได้รับทักษะการอ่านจาก
 การเรียนรู้คำศัพท์ โดยมีนักเรียน S10 ในกลุ่มมีความสามารถเริ่มต้น ได้กล่าวว่า

“การอ่านคล่องขึ้นค่ะ”

และนักเรียน S9 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้ให้การสนับสนุนว่า

“หนูสามารถอ่านคำศัพท์ได้มากขึ้นกว่าเดิมค่ะ”

นักเรียนได้รับทักษะการฟัง โดยนักเรียน S3, S7, S10, S14 ได้ให้ความเห็นว่า การฟังดีขึ้นกว่าเดิมสามารถฟังที่ครูอธิบายได้เข้าใจมากขึ้น ยกตัวอย่างคำกล่าวจากนักเรียน S3 ในกลุ่มอ่อน ได้กล่าวว่า

“การฟังดีขึ้นค่ะ”

นอกเหนือจากนั้นนักเรียนได้ได้รับทักษะการพูดเพิ่มขึ้นในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลยุทธ์ช่วยจำ โดยยกตัวอย่างคำกล่าวของนักเรียน S12 ในกลุ่มมีความสามารถระดับเริ่มต้น ได้กล่าวว่า

“การพูดและการออกเสียงดีขึ้นเรื่อย ๆ ค่ะ”

และนักเรียน S16 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง ได้กล่าวว่า

“สามารถออกได้เสียงและพูดได้ค่ะ”

นอกเหนือจากนี้นักเรียนยังมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ยกตัวอย่างคำกล่าวจากนักเรียน S9 ในกลุ่มมีความสามารถระดับปานกลาง

“การอ่านออกมากขึ้น การพูดมีความมั่นใจมากขึ้นด้วยค่ะ”

จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของนักเรียนทั้งหมดพบว่า นักเรียนมีความรู้สึกชอบกิจกรรมดังกล่าว และมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการจดจำคำศัพท์ มีความสนุกสนาน มีความสุข มีความแปลกใหม่ และง่ายต่อการทำความเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์และเนื้อหาในรายวิชาอื่น คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ และประวัติศาสตร์ และสุดท้ายนักเรียนได้เรียนรู้ทักษะเพิ่มเติม คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ประเด็นแรก คือ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และประเด็นที่สอง คือ เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ จำนวน 4 บทเรียน เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 8 คาบ ซึ่งผ่านการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) 2) แบบทดสอบประเมินความรู้ด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 60 นาที เพื่อใช้ในการวัดความรู้คำศัพท์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 ฉบับ ผ่านการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) 3) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ข้อ ผ่านการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ จังหวัดพะเยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตัวแปรต้น คือ กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ตัวแปรตาม คือ การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนโดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ต้า หลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ต้า ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความรู้สึกชอบกิจกรรมดังกล่าวและมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการจดจำคำศัพท์ มีความสนุกสนาน มีความสุข มีความแปลกใหม่ และง่ายต่อการทำความเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์และเนื้อหาในรายวิชาอื่น คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ และประวัติศาสตร์ และสุดท้ายนักเรียนได้เรียนรู้ทักษะเพิ่มเติมคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ต้า พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุดังนี้

1.1 การนำกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) แบบต่าง ๆ มาใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความหลากหลายและช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ดีอาจจะสามารถช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่เรารู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับผู้เรียนได้ รวมทั้งเป็นการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจตัวเองหรือก้าวผ่านขีดจำกัดในการเรียนรู้ของตัวเอง นักเรียนในชั้นเรียนมีความชอบแตกต่างกัน และสามารถเรียนรู้ได้ดีในกระบวนการที่แตกต่างกัน ดังนั้นการนำกลยุทธ์ช่วยจำทั้ง 4 แบบ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษครั้งนี้ ตามที่ Holden (1999) กล่าวว่า ผู้เรียน

สามารถจำคำศัพท์ใหม่และเลือกวิธีเรียนที่เหมาะสมกับตนเองนั้นมีหลายวิธี เช่น การใช้คำพูด การมองเห็น การสัมผัส การจำจากคำศัพท์ การใช้ท่าทาง และการใช้เสียง ครูสามารถนำเสนอ กลยุทธ์ช่วยจำที่หลากหลายให้กับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของตนเองในอนาคตและเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ที่เหมาะสมกับตนเองได้ เนื่องจากผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งกลยุทธ์ในการจดจำ เป็นเรื่องที่สำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการเรียนคำศัพท์เป็นรากฐานสำคัญ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองในการศึกษาประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อีร์วรา ปลาตะเพียนทอง (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมมุติภาพคำศัพท์ โดยนำเทคนิคช่วยจำ ที่หลากหลายและได้ผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์เพิ่มขึ้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงนำกลยุทธ์ ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.2 กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน ครูผู้สอนมีการชักชวน ความเข้าใจและชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการสับสนระหว่างทำกิจกรรม โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up) มีการถามคำถามผู้เรียนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นก่อนเริ่มเรียน และครูผู้สอนอธิบายจุดประสงค์ การเรียนรู้รวมถึงอธิบายกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ขั้นนำเสนอ (presentation) เป็นการนำเสนอคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) แบบต่าง ๆ เพื่อช่วยนักเรียนในการจดจำ พร้อมทั้งนำเสนอรูปภาพประกอบให้นักเรียนเห็นภาพ และเข้าใจความหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ขั้นฝึกฝน (practice) การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝน กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และกิจกรรมการฝึกฝนที่หลากหลาย เช่น การอ่าน การออกเสียง การฟัง และการทำใบงาน ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และลดความเครียดในการเรียนรู้ ด้วยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) แบบต่าง ๆ ขั้นนำไปใช้ (production) นักเรียนได้มี โอกาสได้เขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนลงในสมุดของตัวเองเพื่อทบทวน และขั้นสรุป (wrap up) นักเรียน และครูร่วมกันสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนไปในชั่วโมง เป็นการถามนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนเรียน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แคมณี (2545) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การสอนแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอ (presentation) ขั้นฝึกฝน (practice) และขั้นนำไปใช้ (production) นอกจากนี้ครูยังมีส่วนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ที่ดีมาจากการเสริมแรงให้นักเรียนโดยการเสริมแรงทางบวก เช่น การชมเชย การปรบมือ การให้รางวัล เป็นต้น รวมทั้งการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนแห่งการเรียนรู้ ครูสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน สร้างบรรยากาศที่อบอุ่นทำให้นักเรียนกล้าแสดง

ความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพของตัวเอง สอดคล้องกับ สอนประจันทร์เสียงเย็น (2564) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการเสริมแรงทางบวกทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม มีความสนุกสนานในการเรียนรู้ และอยากจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น จากผลสัมฤทธิ์คะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าผลสัมฤทธิ์คะแนนก่อนเรียนในการวิจัยครั้งนี้ อาจมีสาเหตุจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ขั้นตอนการสอน และกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการวิจัยครั้งนี้

1.3 คำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นได้คัดเลือกมาจากหนังสือเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเป็นคำศัพท์ที่พบเจอบ่อย ทันสมัย สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพราะครูได้ผ่านขั้นตอนการคัดเลือกจากการวัดระดับกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ A2 ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรได้รับการเรียนภาษาอังกฤษที่กระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งเป้าหมายไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับ Honeyfield (1997) ได้กล่าวไว้ว่า การพิจารณาความยากง่ายของคำ ครูควรพิจารณาว่าคำนั้น ๆ เป็นคำศัพท์ยากหรือง่าย หรือเป็นคำที่มีปัญหาหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้แบ่งแยกวิธีการสอนและการฝึกให้เหมาะสมกับคำศัพท์นั้น ๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Lado (1988) กล่าวว่าคำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การนำไปใช้ในการพูดสนทนา ซึ่งผู้วิจัยเลือกมานั้นไม่ได้ไกลจากตัวนักเรียนและถูกนำมาจัดหมวดหมู่ได้ ดังนี้ sport, technology, occupation, และ health โดยมีการนำมาประยุกต์สอดคล้องกับกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) รวมทั้งจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับชุดคำศัพท์ ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข ดังนั้นจากผลสัมฤทธิ์คะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าผลสัมฤทธิ์คะแนนก่อนเรียนในการวิจัยครั้งนี้ อาจมีสาเหตุจากความเหมาะสมของคำศัพท์ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) และกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในการวิจัยครั้งนี้

2. ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ได้แก่ นักเรียนรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการจดจำ เป็นกิจกรรมที่มีความสุข เป็นกิจกรรมแปลกใหม่ กิจกรรมที่ชอบ และเป็นกิจกรรมที่เข้าใจง่าย นอกจากนี้นักเรียนอาจจะสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำ

แบบต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์และเนื้อหาในรายวิชาอื่น คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา คอมพิวเตอร์ และประวัติศาสตร์ และสุดท้ายนักเรียนได้เรียนรู้ทักษะเพิ่มเติมคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทั้งนี้อาจมีสาเหตุดังนี้

2.1 กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) แบบต่าง ๆ เป็นกลยุทธ์ที่น่าสนใจ แปลกใหม่สำหรับนักเรียน กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออก ด้านร่างกาย ให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวนักเรียนบางส่วนเรียนรู้ได้ดีผ่านการเคลื่อนไหว จึงอาจ รู้สึกชอบและเอื้อต่อการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง กับ ชีร์วรา ปลาตะเพียนทอง (2562) กล่าวไว้ว่า การใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย (Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออกทางด้านร่างกายเพื่อช่วยในการจดจำคล้ายคลึงกับการสอนแบบ total physical response (TPR Technique) นอกเหนือจากนั้นกลยุทธ์ช่วยจำแบบสถานที่ (Method of Loci Mnemonics) เป็นกลยุทธ์ที่ให้นักเรียนได้จินตนาการตามสถานที่ต่าง ๆ ในห้องเรียนว่า สถานที่นั้น ๆ ควรจะมีอาชีพไหนทำงานอยู่ ให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) สอดคล้องกับ Costuchen, Vaya, & Dimitrova (2022) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา วิดีโอเกมส์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบสถานที่ (Method of Loci Mnemonics) สำหรับความคงทน ในการจดจำคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ ผลปรากฏว่า กลยุทธ์ช่วยจำแบบสถานที่ (Method of Loci Mnemonics) ทำให้เกมส์มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีความบันเทิงมากกว่าการใช้กลยุทธ์ แบบเดิม นอกจากนี้กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ ผ่านเรื่องราวที่ครูสอน สอดคล้องกับ ศุภนิช มั่งมีศรี, นภาพรพย์ เลิศปรีดากร และวรวิมล ตัญญ์วิสุทธิ (2560) การพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนคำศัพท์โดยใช้นิทานอยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนมี ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ เนื่องจากมีการนำภาษาไทยเข้ามาสนับสนุนการจดจำของนักเรียน และเป็นกลยุทธ์ที่แปลกใหม่ ยังไม่มีครูท่านใดนำมาสอน ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ในการเรียน ทำให้ผลการจดจำของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Akpan, Notar & Beard (2022) ได้ศึกษาประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ในฐานะสื่อการสอน และได้กล่าวไว้ว่า การใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) สามารถจำจำนวน คำศัพท์ได้มากขึ้น เข้าใจคำศัพท์ และประยุกต์ใช้ได้ ดังนั้นการพัฒนาคำศัพท์หรือการรับรู้ข้อมูลที่ ยากในภาษาที่สองหรือภาษาที่สาม กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการช่วยพัฒนาได้

2.2 นักเรียนสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) ไปประยุกต์ใช้ในการจดจำคำศัพท์และเนื้อหาในรายวิชาอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลยุทธ์ช่วยจำเป็นกลยุทธ์ที่เป็นระบบ ง่ายต่อการนำไปใช้ และเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการจดจำคำศัพท์ รวมถึงมีความหลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ได้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งคำกล่าวนี้สอดคล้องกับ Drumm กล่าวไว้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) เป็นเครื่องมือในการทำให้ง่ายต่อการจดจำ โดยช่วยให้นึกถึงข้อมูลหรือความคิดจากคลังความทรงจำ นอกจากนี้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) คือ สิ่งที่ช่วยหรือทางลัดในการสร้างภาพหรือจัดการกระตุ้นให้จดจำ การคงทน หรือการเรียกกลับมาของข้อมูลให้เร็วขึ้น และยังสอดคล้องกับ Mukhtoralievna & Madaminkhonqizi (2022) ให้ข้อความสนับสนุนว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการจดจำ การเก็บข้อมูล และการนำข้อมูลกลับมา ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้ในการจดจำวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวัน เนื่องจากมีประโยชน์ในด้านการจดจำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะอื่นที่นักเรียนได้รับ คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ความรู้ที่ได้รับ อาจมีสาเหตุมาจากกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อให้นักเรียนพัฒนาทักษะอื่น ๆ ควบคู่กับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) และกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมี ปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ (Active Learning) เช่น ทักษะการอ่านเกิดจากนักเรียนได้อ่านเรื่องราวในกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านแล้วทำให้นักเรียนอ่านคล่องและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอีกด้วย ทักษะการฟังเกิดจากที่นักเรียนได้ฟังคำสั่งครูผ่านกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) และทักษะการพูดผ่านการพูดตามครูซ้ำ ๆ ในทุกกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics strategies) สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2562) กล่าวว่าไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ร่วมกับการจดจำคำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)

โดยภาพรวมจากงานวิจัยนี้ พบว่า การจัดกิจกรรมการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สามารถอภิปรายโดยสรุปได้ว่า กิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์และช่วยในการจดจำคำศัพท์ที่หลากหลาย ซึ่งต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยคำศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกมา เป็นการเลือกด้วยวิธีที่มีคุณภาพ มีองค์ประกอบที่ดี ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี นอกจากนี้แล้วกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) แบบต่าง ๆ นั้นเป็นกลยุทธ์ที่น่าสนใจ สามารถที่จะนำไปต่อยอดหรือนำไปประยุกต์ใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

1.1 ครูผู้สอนควรชี้แจงถึงความสำคัญของกิจกรรมก่อนที่จะเริ่มการจัดการเรียนการสอนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากยิ่งขึ้น รวมถึงการฝึกซ้อมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเพื่อป้องกันความสับสน

1.2 ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้กลยุทธ์ช่วยจำได้หลากหลายและสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาใช้กับผู้เรียนได้หลายรูปแบบตามความเหมาะสม

1.3 ครูผู้สอนสามารถศึกษากลยุทธ์ช่วยจำร่วมกับเทคนิคการสอนคำศัพท์อื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะผู้วิจัยอื่น

2.1 ผู้วิจัยควรศึกษากลยุทธ์ช่วยจำเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

2.2 ผู้วิจัยควรศึกษากลยุทธ์ช่วยจำเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการพูด เป็นต้น

2.3 ผู้วิจัยควรคำนึงถึงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถอ้างอิงไปสู่ประชากรทั้งหมดได้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยและเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

2.4 ผู้วิจัยควรนำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างไปใช้ในการเก็บรวบรวมเรื่องการถามทัศนคติหรือความคิดเห็นในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ข้อจำกัดการวิจัย

1. จำนวนของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อผลการวิจัยที่ไม่สามารถอ้างอิงไปสู่ประชากรส่วนใหญ่ได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนที่น้อยและเป็นการสุ่มเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เพราะมีความเฉพาะเจาะจงมากเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยและสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง หรือกลุ่มประชากร มีผลกระทบต่อผลการวิจัย



บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **คู่มือแนวทางทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความเข้มข้น 3 ระดับสากล**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กันต์กมล พรหมประกอบ, ประภาส ปานเจียง, ชุตินา ทศโร, และเกตุฉวา บุญปรากฏ. (2562). ผลของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้แบบกลวิธีช่วยจำคำศัพท์ภาษาจีนขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16. ใน **การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 11** (หน้า 1395-1403). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กิตติพิชญ์ คำแผ่นจิรโรจน์ และสิทธิพล อาจอินทร์. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Mnemonics. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์**, 7(3), 175-192.
- กชพร บัวพัฒน์ และสุมาลี ชูกำแพง (2563). การพัฒนาแนวคิดวิทยาศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานร่วมกับกลยุทธ์ช่วยจำแบบนีโมนิค (Mnemonic) เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือดในรายวิชาชีววิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**, 14(2), 29-39.
- กลุ่มงานวิชาการโรงเรียนบ้านแม่ต๋ำ (2562). แบบรายงานงานวิชาการ. โรงเรียนบ้านแม่ต๋ำคณะ. ใน **กรรมการชำระพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2542)**. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์.
- ดิสงษ์ อัมภพล. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. **Journal of Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University**, 16(75), 150-156.
- ตลับเพชร หทัยพล. (2559). **ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการสอนคำศัพท์ที่พบบ่อย: กรณีศึกษาของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- ทีศนา แชมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง. (2562). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม**. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล. (2563). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม**. **วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 3(3), 533–547.
- ปฎิมา พุนทรัพย์, วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์, อัจฉรา นิยมภา และรังสรรค์ มณีเล็ก. (2561). **แนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในโรงเรียนมาตรฐานสากล**. **The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal**, 24(3), 75–86.
- ปัจจุลักษณ์ ถวาย (2556). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์รวมกับการอ่าน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559). **ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตจังหวัดปทุมธานี. ใน การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัยใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน** (หน้า 849–853). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา
- ปรียาภรณ์ ศรีชัยวงศ์. (2564). **วัฒนธรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจในยุค ศตวรรษที่ 21: มองผ่านหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา**. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร**, 9(6), 2679–2689.
- พระหน่อแสง อุดคุณเอน. (2564). **อิทธิพลของคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย**. **วารสาร มจรอุบล ปริทรรศน์**, 6(2), 791–800.

- พัชรภากรณ์ ดวงชื่น, อภินันต์ อันทวีสิน และวรรณุช ตริวิจิตรเกษม. (2563). การบริหารหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับประถมศึกษาสังกัด โรงเรียนเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร. *Journal of Arts Management*, 5(1), 118–133.
- พิรมลัษณ์ ต้นปาน. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบเทคนิคนิมโมนิคส์. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- มารีณีย์ ซีเลี้ยง. (2565). สื่อและกลวิธีในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมศึกษา. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(1), 404–416.
- วาทีณี ไชยมงคล. (2561). ผลการสอนโดยกลวิธีลินซ์ที่มีต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านนาโต จังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ศุภนิช มั่งมีศรี, นภาพรพิย เลิศปรีดากร และวรรณุช ตัญญิวสุทธิ (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์* (หน้า 808). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2561). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สายสมร นรสิงห์เริงฤทธิ์. (2559). ผลของการใช้กลวิธีช่วยจำที่มีต่อการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมขวัญวิทยาทาน จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, จังหวัดฉะเชิงเทรา
- สอนประจักษ์ เสียงเย็น. (2564). ผลของการใช้การเสริมแรงทางบวกเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านดอนอุดม (เนยอุปถัมภ์). *วารสาร มจรบาฬีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์*, 7(3), 15–26.

- สมชาย วรภิเษมสกุล. (2553). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). อุตรธานี: อักษรศิลป์.
- สุธาสิณี แสนวงศ์. (2556). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม และการจัดการเรียนรู้แบบค้นพบกับเพศที่มีต่อความสามารถในการใช้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, พระนครศรีอยุธยา.
- อุไรวรรณ ศรีธวัช. (2559). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (achievement)**. สืบค้นเมื่อ 12 สิงหาคม 2565, จาก <http://kruoismarteng.blogspot.com>.
- Allen, V. F. (1983). **Techniques in teaching vocabulary**. New York: Oxford University Press.
- Akpan, J., Notar, C. E. & Beard, L. (2021). The Impact of Mnemonics as Instructional Tool. **Journal of Education and Human Development**, 10(3), 20–28.
- Azmi, M. N. L., Najmi, M. H. S. M. & Rouyan, N. M. (2016). A case study on the effects of mnemonics on English vocabulary. **International Journal of Applied Linguistics and English Literature**, 5(7), 178–185.
- Bloom, Benjamin S., et al. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York: Mc Graw–Hill Book Company
- Costuchen, A. L. & Dimitrova, D. (2022). Roman Palace: A Videogame for Foreign–Language Vocabulary Retention. **IJET**, 17(05), 87–102.
- Drumm, M. (n.d.). **Types of mnemonic devices and how to use them**. Retrieved 24 June, 2022, from. <https://www.tckpublishing.com/mnemonic-devices/>.
- Ellok, M. W. & Muammar, C. (2022). The Effectiveness of Using Flashcards on Teaching English Vocabulary. **Journal of English Education and Technology**, 2(4), 522–531.
- Fasih, P., Izadpanah, S. & Shahnava, A. (2018). The effect of mnemonic vocabulary instruction on reading comprehension of students. **International Journal of Applied Linguistics and English Literature**, 7(3), 49–59.
- Hatch, E. & Brown, C. (1995). **Vocabulary, Semantics, and Language Education**. New York: Cambridge University Press.

- Holden, W. R. (1999). Learning To Learn: 15 Vocabulary Acquisition Activities. Tips and Hints. **Modern English Teacher**, 8(2), 42–47.
- Honeyfield, J. (1977). Word frequency and the importance of context in vocabulary learning. **RELC journal**, 8(2), 35–42.
- Lado, R. (1988). **Language Teaching: Teaching English Across Cultures**. New York: McGraw.
- Language Centre. (2003). **Remembering vocabulary**. Retrieved 10 January, 2021. Available from <http://lc.ust.hk/~sac/advice/english/vocabulary/V4.htm>.
- Lubis, B. N. A., & Syahputri, D. (2022). Mnemonic Device Technique Increase Students' Vocabulary Mastery. **Indonesian Journal of Education, Social Sciences and Research (IJESSR)**, 3(1), 28–33.
- Mahdi, H. S., & Gubeily, M. A. I. (2018). The effect of using bizarre images as mnemonics to enhance vocabulary learning. **Journal of Social Studies**, 24(1), 113–135.
- McCabe, J. A. (2014). **Learning and memory strategy demonstrations for the psychology classroom**. Baltimore: Goucher College.
- Memory Bank. (2014). **Mnemonic devices**. Retrieved January 20, 2021. from <http://library.thinkquest.org/C0110291/TRICKS/mnemonics/index.php>.
- Mukhtoralievna, Z. S., & Madaminkhonqizi, S. M. (2022). Methods of mnemonics in pedagogical work with elementary school students. **International Journal of Culture and Modernity**, 13, 44–52.
- Narzullayevna, S. S. (2021). Using of some methods for memorizing vocabulary. **Journal of Pedagogical Inventions and Practices**, 3, 123–124.
- Nation, I. (2011). Research into practice: Vocabulary. **Language Teaching**, 44(4), 529–539.
- Knowledge rush. (2014). **Mnemonic technique**. Retrieved 20 August, 2021,. from http://www.knowledgerush.com/encyclopedia/Mnemonic_techniques.
- Thompson, I. (2007). **Vocabulary learning strategies**. Retrieved 17 April, 2021. from <http://www.public.asu.edu/ickpl/learningvocab.htm>.
- Thornbury, S. (2003). **How to Teach Vocabulary**. Essex: Pearson Education ESL.

Worthen, J. B., & Hunt, R. R. (2011). **Mnemonology: Mnemonics for the 21st century.**

Washington, DC: Psychology Press.





ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- | | | |
|---------------------------------|---|---|
| 1. ผศ.ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒนากุล | วุฒิมการศึกษ
ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน | ปริญญาเอก (ศศ.ต. ภาษาอังกฤษ)
ประธานหลักสูตร และอาจารย์
มหาวิทยาลัยพะเยา |
| 2. ดร.ชวณพิศ ศรีวิชัย | วุฒิมการศึกษ
ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน | ปริญญาเอก
อาจารย์
มหาวิทยาลัยพะเยา |
| 3. ดร.รัฐภาคย์ หัตถยาวิสัยพรรณ | วุฒิมการศึกษ
ตำแหน่ง
สถานที่ทำงาน | ปริญญาเอก
อาจารย์
มหาวิทยาลัยพะเยา |



ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. แบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อน/หลังเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. แบบสอบถามสัมภาษณ์ทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนคำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำแบบต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อหน่วย “What’s your name?” เวลา 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้เสริม เรื่อง sports เวลา 60 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี ต 1.1 ม.1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน

สาระสำคัญ

การรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวนภาษา ประโยคเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล ช่วยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในหมวดกีฬา (sport)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (K)

นักเรียนสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ในหมวดกีฬา (sport) ได้อย่างถูกต้อง

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ในหมวดกีฬา (sport) ได้อย่างถูกต้อง

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์

No.	Vocabulary	Part of speech	phonetics	Meaning in English	Meaning in Thai
1	Cycling	noun	/'saɪ.klɪŋ/	the activity of riding a bicycle	กีฬาปั่นจักรยาน
2	Skateboarding	noun	/'skeɪt,bɔː.dɪŋ/	the activity or sport of riding a skateboard	กีฬาสเกตบอร์ด
3	Snowboarding	noun	/'snəʊ.bɔː.dɪŋ/	the activity or sport of moving over snow using a snowboard	กีฬาสโนว์บอร์ด
4	Volleyball	noun	/'vɒl.i.bɔːl/	a game in which two teams use their hands to hit a large ball backwards and forwards over a high net without allowing the ball to touch the ground	กีฬา วอลเลย์บอล
5	Sailing	noun	/'seɪ.lɪŋ/	the sport or activity of using boats with sails	กีฬาล่องเรือ
6	Surfing	noun	/'sɜː.fɪŋ/	the sport of riding on a wave on a special board	กีฬา กระดาน โต้คลื่น

No.	Vocabulary	Part of speech	phonetics	Meaning in English	Meaning in Thai
7	Yoga	noun	/'jəʊ.gə/	a set of physical and mental exercises, originally from India, intended to give control over the body and mind	กีฬาโยคะ
8	Basketball	noun	/'bɑːskɪtbɔːl/	a game played by two teams of five players, using a large ball which players try to throw into a high net hanging from a ring	กีฬาบาสเกตบอล
9	Table tennis	noun	/'teɪbl tenɪs/	a game played like tennis with bats and a small plastic ball on a table with a net across it	กีฬาปิงปอง
10	Roller skating	noun	/'rɒlə skeɪtɪŋ/	the activity of moving over the ground wearing roller skates	กีฬาสเกต

สมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการแก้ปัญหา
3. ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

ชิ้นงาน/ภาระงาน

ใบงานที่ 1 sports

ใบงานที่ 2 sports 2

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้น Warm up (10 นาที)

1. ครูทักทายนักเรียนโดยการพูดประโยค “Good morning” และ “How are you today?”
2. ครูให้นักเรียนเล่นเกมสโตนโดยกติกาของเกมสโตนคือให้นักเรียนบอกคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬา (sports) ที่ตัวเองชอบมาอย่างน้อยคนละ 1 กีฬา โดยให้เวลาคิดคนละ 5 วินาที นักเรียนคนใดตอบได้ทันเวลาจะได้คะแนนพิเศษจากชั่วโมงนี้ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
3. ครูถามนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนเรื่องอะไร “What topic will we learn today?” จากนั้นครูแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนและกิจกรรมในการเรียนของวันนี้

ขั้น Presentation (15 นาที)

4. ครูนำเสนอคำศัพท์และรูปภาพของคำศัพท์ผ่านโปรแกรม Power Point
 5. ครูสอนคำศัพท์นักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบใช้ร่างกาย (Physical Mnemonics strategy) ผ่านการแสดงท่าทางของครู จากนั้นครูแสดงรูปภาพเกี่ยวกับคำศัพท์ ชนิดของการออกเสียง ความหมายแก่นักเรียนโดยใช้บัตรคำและบัตรภาพเพิ่มเติม
- คำที่ 1 Cycling (ครูแสดงท่าทางของร่างกายคล้ายกับคนกำลังปั่นจักรยาน โยกไปมา)

ดั่งภาพ



ที่มา: <https://www.posttoday.com/lifestyle/571878>

คำที่ 2 Skateboarding (ครูแสดงท่าทางของร่างกายคล้ายกับคนยืนบนแผ่นกระดานสเกตบอร์ด และท่าทางทรงตัว โยกไปมา) ดังภาพ



ที่มา: <https://pin.it/6ICGAcX>

คำที่ 3 Snowboarding (ครูแสดงท่าทางของร่างกายคล้ายกับคนยืนบนแผ่นกระดานลื่น จากนั้นท่าทางหวัดสั้นเหมือนอยู่ในหิมะ) ดังภาพ



ที่มา: <https://pin.it/GwdTsz4>

คำที่ 4 Volleyball (ครูแสดงท่าทางของร่างกายโดยใช้แขนยื่นมาข้างหน้าสองข้าง จากนั้นท่าทางยกขึ้นยกลง คล้ายกับตีบอลด้วยสองแขนนั้น) ดังภาพ



ที่มา: <http://volleyball.or.th/volley/16443>

คำที่ 5 Sailing (ครูแสดงท่าทางของร่างกายโดยใช้แขนท่าทางคล้ายการพายเรือ ขยับแขนทั้งสองข้างท่าท่ากำมือแล้วโยกขึ้นลงเป็นจังหวะเหมือนการพายเรือ) ดังภาพ



ที่มา: <https://web.facebook.com/Riotecna/posts>

6. ครูแสดงท่าทางและให้นักเรียนลองท่ายคำศัพท์อีกครั้งแล้วปิดคำศัพท์และภาพบนจอ Power Point เพื่อให้นักเรียนได้ลองท่ายคำศัพท์

7. ครูสอนนักเรียนเรื่องการออกเสียงคำศัพท์จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง คำแต่ละคำ

ขั้น practice (15 นาที)

8. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 sport จากนั้นให้นักเรียนอ่านด้วยเสียงที่ตั้ง
9. ครูให้นักเรียนเล่นเกมสเดาคำศัพท์จากท่าทาง (Physical Mnemonics) โดยครูให้นักเรียนจับคู่จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกทายคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของตัวเองจนครบทั้ง 5 คำ 5 ท่าทาง

ขั้น Production (10 นาที)

10. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม 3 คนเลือกกีฬาที่ชอบมากที่สุด 1 กีฬา จากนั้นวาดรูปประกอบพร้อมให้นักเรียนออกมานำเสนอพร้อมแสดงท่าทางประกอบ เพื่อให้เพื่อนเดากีฬานั้น
11. ครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องกีฬาทั้ง 5 คำใส่สมุด จากนั้นวาดรูปประกอบตามความคิดของตัวเอง เพื่อให้นักเรียนจดจำและอ่านทบทวน

ขั้น Wrap-up (5 นาที)

12. ครูถามคำถามนักเรียน “What have you learned from today?”
13. ครูกล่าวลาให้นักเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้น Warm up (10 นาที)

1. ครูทักทายนักเรียนโดยการพูดประโยค “Good morning” และ “How are you today?”
2. ครูให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์โดนการเล่นเกมส์ คือ ให้นักเรียนบอกคำศัพท์เกี่ยวกับกีฬา (sports) ในชั่วโมงที่ผ่านมา โดยการแสดงท่าทางของร่างกายเป็นการบอกคำศัพท์นั้น และให้เพื่อนในท้องถิ่นทาย หากมีเพื่อนทายคำศัพท์ถูกต้องจะได้รับคะแนนพิเศษทั้งคนแสดงท่าทางและคนตอบคำศัพท์ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
3. ครูถามนักเรียนว่าวันนี้จะเรียนเรื่องอะไร “What topic will we learn today?” จากนั้นครูแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนและกิจกรรมในการเรียนของวันนี้

ขั้น Presentation (15 นาที)

4. ครูนำเสนอคำศัพท์และรูปภาพของคำศัพท์ผ่านโปรแกรม Power Point
 5. ครูสอนคำศัพท์นักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบใช้ร่างกาย (Physical Mnemonics strategy) ผ่านการแสดงท่าทางของครู จากนั้นครูแสดงรูปภาพเกี่ยวกับคำศัพท์ ชนิดของการออกเสียง ความหมายแก่นักเรียนโดยใช้บัตรคำและบัตรภาพเพิ่มเติม
- คำที่ 1 Surfing (ครูแสดงท่าทางของร่างกายคล้ายกับคนเหยียบบนแผ่นกระดานและโยกตัวไปมาเป็นจังหวะคล้ายคลื่นทะเล) ดังภาพ



ที่มา: <https://pin.it/5pwASvd>

คำที่ 2 Yoga (ครูแสดงท่าทางของร่างกายโดยการยืนตัวตรงแล้วยืนมือทั้งสองข้างพนมมือไว้บนศีรษะและเอาเท้าหนึ่งข้างยกขึ้นมาแสดงถึงท่าหนึ่งของการเล่นกีฬาโยคะ) ดังภาพ



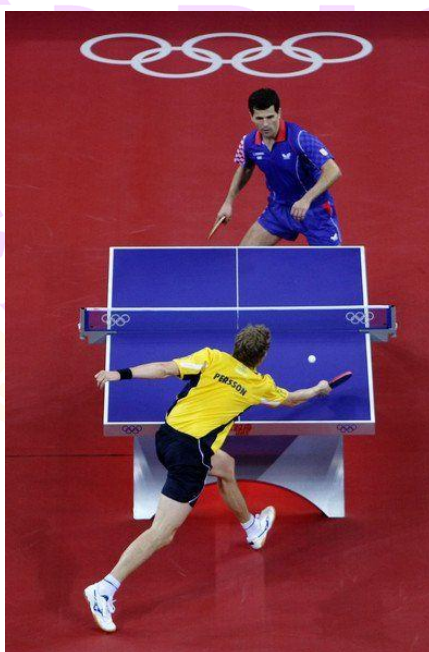
ที่มา: <http://cdn1.bostonmagazine.com/wp-content/uploads/2013/04/tree-pose.jpg>

คำที่ 3 Basketball (ครูแสดงท่าทางของร่างกายโดยการท่าทางเลี้ยงลูกบอลลงพื้น พร้อมทั้งทำมือขึ้นลง พร้อมทั้งเดินไปมาเหมือนการเดาะลูกบอลลงพื้นด้วยมือ) ดังภาพ



ที่มา: https://www.khaosod.co.th/sea-games-2019/news_3162746

คำที่ 4 Table tennis (ครูแสดงท่าทางของร่างกายโดยใช้มือข้างที่ถนัดกำมือเข้าหาตัวเองแล้วทำท่าสะบัดข้อมือเหมือนตีออกจากตัว ทำซ้ำ ๆ เข้าออก 3-4 รอบ) ดังภาพ



ที่มา: <https://pin.it/X4bJPj7>

คำที่ 5 Roller skate (ครูแสดงท่าทางของร่างกายโดยใช้การกลางขาทั้งสองข้าง ออกจากกันจากนั้นสไลด์ไปด้านข้างที่ละข้างสลับกัน พร้อมทั้งทำท่าทางเหมือนกับยืนบนรองเท้า ที่มีล้อสไลด์ทำสลับข้างไปมา 3-5 ครั้ง) ดังภาพ



ที่มา: <https://m.vokmall.pw/ProductDetail.aspx?iid=139190925&pr=44.88>

6. ครูแสดงท่าทางและให้นักเรียนลองทายคำศัพท์อีกครั้งแล้วปิดคำศัพท์และภาพบนจอ Power Point เพื่อให้นักเรียนได้ลองทายคำศัพท์

7. ครูสอนนักเรียนเรื่องการออกเสียงคำศัพท์จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันออกเสียง คำแต่ละคำ

ขั้น practice (15 นาที)

8. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 sports 2 จากนั้นให้นักเรียนอ่านด้วยเสียงที่ตั้ง

9. ครูให้นักเรียนเล่นเกมส้เตาคำศัพท์จากท่าทาง (Physical Mnemonics) โดยครูให้นักเรียนจับคู่จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกทายคำศัพท์จากการแสดงท่าทางของตัวเองจนครบทั้ง 5 คำ 5 ท่าทาง

ขั้น Production (10 นาที)

10. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม 3 คนเลือกกีฬาที่กลุ่มมากลุ่มละ 1 กีฬา จากนั้นวาดรูปประกอบพร้อมให้นักเรียนออกมานำเสนอพร้อมแสดงท่าทางประกอบ เพื่อให้เพื่อนเดากีฬานั้น

11. ครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เรื่องกีฬาทั้ง 5 คำใส่สมุดจากนั้นวาดรูปประกอบตามความคิดของตัวเอง เพื่อให้นักเรียนจดจำและอ่านทบทวน

ขั้น Wrap-up (5 นาที)

12. ครูถามคำถามนักเรียน “What have you learned from today?”

13. ครูกล่าวลาให้นักเรียน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. Picture cards
2. Exercises
3. Power point

การวัดผลและการประเมินการเรียนรู้

การประเมินผลด้าน	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
Cognitive objectives			
1. นักเรียนสามารถจดจำความหมายของคำศัพท์ในหมวดกีฬา (sport) ได้อย่างถูกต้อง	การสังเกต	ใบงานที่ 2	ตอบถูกต้องร้อยละ 60
Psychomotor objectives			
2. นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ในหมวดกีฬา (sport) ได้อย่างถูกต้อง	การประเมิน ใบงานที่ 1	แบบสังเกต การออกเสียง	ผ่านระดับคุณภาพ ดีขึ้น
Affective objectives			
3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	ประเมิน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	ประเมิน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	ตามเกณฑ์ การประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์

Section 2: health	
11	<p>ซึ่งมีสุขภาพที่ดี</p> <p>a. warm b. healthy c. good d. salad</p>
12	<p>รถฉุกเฉิน</p> <p>a. taxi b. ambulance c. police car d. drug</p>
13	<p>โรงกีฬา</p> <p>a. gym b. bank c. fitness d. sport</p>
14	<p>ซึ่งเกี่ยวกับการเจ็บป่วย</p> <p>a. cool b. sad c. happy d. ill</p>
15	<p>คำแนะนำ</p> <p>a. advice b. order c. angry d. give</p>
16	<p>อาหารที่มีผักสดหลายชนิดผสมกันและราดน้ำสลัดเวลารับประทาน</p> <p>a. pizza b. salad c. cake d. vegetables</p>
17	<p>ออกกำลังกาย</p> <p>a. swimming b. exercise c. run d. cardio</p>
18	<p>ยารักษาโรค</p> <p>a. hospital b. fruit c. cake d. Medicine</p>
19	<p>แอลกอฮอล์</p> <p>a. drug b. gel c. alcohol d. mask</p>
20	<p>ปลอดภัย</p> <p>a. dangerous b. safe c. hot d. Cold</p>
Section 3: Occupation	
21	<p>มัคคุเทศก์</p> <p>a. farmer b. tour guide c. dean d. gardener</p>
22	<p>นักบิน</p> <p>a. actress b. pilot c. accountant d. artist</p>
23	<p>หมอฟัน</p> <p>a. artist b. teacher c. dentist d. public health</p>
24	<p>พนักงานต้อนรับ</p> <p>a. doctor b. farmer c. teacher d. Receptionist</p>

Section 3: Occupation					
25	ผู้จัดการ	a. manager	b. pharmacy	c. photographer	d. engineer
26	เลขานุการ	a. coach	b. secretary	c. football coach	d. trainer
27	วิศวกรปัญญาประดิษฐ์	a. receptionist	b. trainer	c. AI engineer	d. teacher
28	นักธุรกิจ	a. trainer	b. photographer	c. business person	d. Engineer
29	นักสือข่าว	a. pharmacist	b. reporter	c. register	d. vet
30	อาจารย์มหาวิทยาลัย	a. music	b. dancer	c. professor	d. principle
Section 4: Sport					
31	กีฬาปั่นจักรยาน	a. sailing	b. cycling	c. skating	d. swimming
32	กีฬาเท้ตบอร์ด	a. snowboarding	b. Training	c. skateboarding	d. running
33	กีฬาเล่นสโนบอร์ด	a. skateboard	b. snowboarding	c. white board	d. aboard
34	กีฬาบอลเลย์บอล	a. handball	b. football	c. basketball	d. Volleyball
35	กีฬาเดินเรือ	a. traveling	b. Sailing	c. jogging	d. running
36	กีฬากระดานโต้คลื่น	a. weight lifting	b. visitor	c. surfing	d. playing
37	กีฬาโยคะ	a. game	b. karate	c. judo	d. yoga
38	กีฬาบาสเกตบอล	a. rugby	b. Football	c. basketball	d. Volleyball

Section 4: Sport	
39	กีฬาป้องกัน a. boxing b. table tennis c. tennis d. run
40	รองเท้าสเก็ตสกีสำหรับวิ่งบนกระดาน skate b. roller skating c. yoyo d. swimming



แบบสัมภาษณ์ (Interview)

ชื่อ-สกุล ผู้รับการสัมภาษณ์

วัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์ เวลา

สถานที่

เวลาในการสัมภาษณ์ ชั่วโมง นาที

ข้อคำถามแบบเปิด (Open-ended Questions)

1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)
 - 1.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) (โดยการแสดงท่าทางของร่างกายเพื่อบอกใบ้คำศัพท์)
 - 1.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) (โดยการใช้คำศัพท์ภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์)
 - 1.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) (โดยการใช้สถานที่ที่เป็นลักษณะแทนคำศัพท์)
 - 1.4 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics) (โดยการฟังเรื่องราวที่มีการสอดแทรกคำศัพท์)
2. นักเรียนสามารถนำวิธีการจดจำคำศัพท์ที่ครูได้สอนไปใช้ในการจดจำคำศัพท์อื่น หรือเรียนรู้
อย่างอื่นหรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนได้อะไรจากวิธีการจดจำคำศัพท์แบบต่าง ๆ ที่ครูได้สอนไป

ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ
3. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ทัศนคติ



แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1 กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการ การเรียนรู้เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด

ตอนที่ 1 แบบประเมินความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และขอความกรุณาเขียนข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน					
2	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ถูกต้อง					
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนถูกต้อง สามารถวัดได้					
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้					
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน					
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน					
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน					
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัด ฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน					
รวมคะแนน						
ผลการประเมิน						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตอนที่ 2 แบบเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2 กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด

ตอนที่ 1 แบบประเมินความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และขอความกรุณาเขียนข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน					
2	ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ถูกต้อง					
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนถูกต้อง สามารถวัดได้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน ทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการ การเรียนรู้					
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรม การเรียนรู้					
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน					
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผล อย่างชัดเจน					
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน					
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัด ฯ ที่ปรากฏใน แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน					
รวมคะแนน						
ผลการประเมิน						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตอนที่ 2 แบบเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 3 กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความ เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด

ตอนที่ 1 แบบประเมินความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และขอความกรุณาเขียนข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน					
2	ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ถูกต้อง					
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนถูกต้อง สามารถวัดได้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน ทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการ การเรียนรู้					
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรม การเรียนรู้					
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน					
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผล อย่างชัดเจน					
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน					
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัด ฯ ที่ปรากฏใน แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน					
รวมคะแนน						
ผลการประเมิน						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตอนที่ 2 แบบเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 4 กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของ แผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด

ตอนที่ 1 แบบประเมินความถูกต้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และขอความกรุณาเขียนข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน					
2	ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ถูกต้อง					
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง					
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนถูกต้อง สามารถวัดได้					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		มากที่สุด (5 คะแนน)	มาก (4 คะแนน)	ปานกลาง (3 คะแนน)	น้อย (2 คะแนน)	น้อยที่สุด (1 คะแนน)
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วน ทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัด การเรียนรู้					
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรม การเรียนรู้					
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน					
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผล อย่างชัดเจน					
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน					
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัด ฯ ที่ปรากฏใน แผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน					
รวมคะแนน						
ผลการประเมิน						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ตอนที่ 2 แบบเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แบบประเมินหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ วัดความรู้ก่อนเรียนด้านคำศัพท์ตามกรอบ CEFR ระดับ A2 โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นสอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ประเด็น ข้อคำถาม		ผลการพิจารณา			ขอเสนอแนะ
		+1	0	1-	
1	Cycling				
2	Skateboarding				
3	Snowboarding				
4	Volleyball				
5	Sailing				
6	Surfing				
7	Yoga				
8	Basketball				
9	Table tennis				
10	Roller skating				
11	laptop				
12	download				
13	Software				
14	Contact				
15	Post				
16	Digital				
17	Available				
18	Online				

ประเด็น ข้อคำถาม		ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1-	
19	Web page				
20	Password				
21	Tour guide				
22	Pilot				
23	Dentist				
24	Receptionist				
25	Youtuber				
26	Secretary				
27	AI engineer				
28	Business person				
29	Reporter				
30	Professor				
31	Healthy				
32	Ambulance				
33	Gym				
34	Ill				
35	Advice				
36	veggie				
37	Mask				
38	Medicine				
39	Alcohol gel				
40	Safe				

ลงชื่อ _____

(_____)

วันที่ _____

ผู้ประเมิน

แบบประเมินหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ทัศนคติ

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง การวิจัยเรื่อง“ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) ในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์กับความคิดเห็น การประยุกต์ใช้ และความคิดเห็นหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 1 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ประเด็น/ ข้อคำถาม	เนื้อหา	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1-	
1	<p>1. นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies)</p> <p>1.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics) (โดยการแสดงท่าทางของร่างกายเพื่อบอกใบ้คำศัพท์)</p> <p>1.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics) (โดยการใช้คำศัพท์ภาษาไทยที่มีเสียงสอดคล้องกับคำศัพท์)</p> <p>1.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics) (โดยการใช้สถานที่เป็นลักษณะแทนคำศัพท์)</p>				

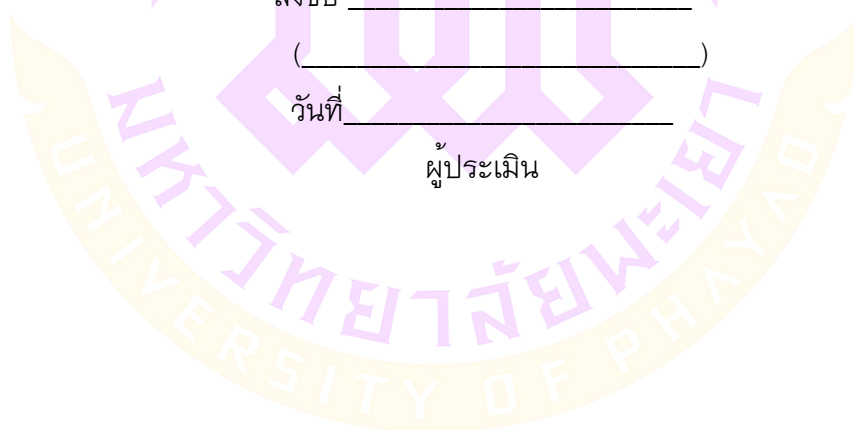
ประเด็น/ ข้อคำถาม	เนื้อหา	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	1-	
	1.4 นักเรียนรู้อีกอย่างไรกับการจดจำ คำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบ เรื่องราว (Story Mnemonics) (โดยการฟังเรื่องราวที่มีการสอดแทรก คำศัพท์)				
2	2. นักเรียนสามารถนำวิธีการจดจำ คำศัพท์ที่ครูได้สอนไปใช้ในการจดจำ คำศัพท์อื่น หรือเรียนรู้อย่างอื่นหรือไม่ อย่างไร				
3	3. นักเรียนได้อะไรจากวิธีการจดจำ คำศัพท์แบบต่างๆ ที่ครูได้สอนไป เช่น ความสนุก ความสุข อื่นๆ				

ลงชื่อ _____

(_____)

วันที่ _____

ผู้ประเมิน



ภาคผนวก ง การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
2. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสัมภาษณ์ทัศนคติของนักเรียน

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	5	5	0
2	ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจนถูกต้อง สามารถวัดได้	5	5	4	4.67	0.57
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการหรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.57
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	5	5	0
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	5	5	0
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	5	5	0
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5	5	4	4.67	0.57
	รวม	50	50	45	48.35	2.85
	ค่าเฉลี่ย	5	5	4.5	4.84	0.285

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	4	4.67	0.57
2	ระบุมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้ ที่ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน ถูกต้อง สามารถวัดได้	5	5	4	4.67	0.57
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือ กระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	0
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	5	5	0
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4	4.67	0.57
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4	4.67	0.57
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5	5	4	4.67	0.57
	รวม	50	50	43	47.69	3.99
	ค่าเฉลี่ย	5	5	4.3	4.77	0.399

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	4	4.67	0.57
2	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน ถูกต้อง สามารถวัดได้	5	5	4	4.67	0.57
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.57
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.57
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4	4.67	0.57
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4	4.67	0.57
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4	4.67	0.57
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ไปกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5	5	4	4.67	0.57
	รวม	50	50	40	46.7	5.7
	ค่าเฉลี่ย	5	5	4	4.67	0.57

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 กลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

ที่	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			\bar{X}	S.D.
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	5	4	4.67	0.57
2	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง	5	5	4	4.67	0.57
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน ถูกต้อง สามารถวัดได้	5	5	4	4.67	0.57
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอนหรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	5	5	0
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	5	5	0
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	5	5	0
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4	4	0.57
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	5	5	4	4	0.57
	รวม	50	50	44	46.68	3.42
	ค่าเฉลี่ย	5	5	4.4	4.67	0.342

สรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

ที่	รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย			
		แผน 1	แผน 2	แผน 3	แผน 4
1	แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน	5	4.67	4.67	4.67
2	ระบุมাত্রฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ ถูกต้อง	4.67	4.67	4.67	4.67
3	การเขียนสาระสำคัญในแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้อง	4.67	4.67	4.67	4.67
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมชัดเจน ถูกต้อง สามารถวัดได้	4.67	4.67	4.67	4.67
5	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม ครบถ้วนทุกขั้นตอนตามวิธีสอน หรือกระบวนการ หรือเทคนิคการสอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้	4.67	5	4.67	5
6	ระบุการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4.67	5
7	ระบุวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	5	4.67	5
8	ระบุเครื่องมือสำหรับการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน	5	4.67	4.67	5
9	ระบุเกณฑ์การประเมินผลอย่างชัดเจน	5	4.67	4.67	4
10	มีหลักฐานการเรียนรู้ อาทิ สื่อ ใบกิจกรรม ใบความรู้ เครื่องมือวัดฯ ที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	4.67	4.67	4.67	4
	รวมคะแนน	48.35	47.69	46.7	46.68
	รวมคะแนนเฉลี่ย	4.84	4.77	4.67	4.67

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน	IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
7	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
8	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
10	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
12	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
13	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
14	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
15	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
17	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
18	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
20	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
21	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
22	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
23	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
24	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
25	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
26	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
27	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน	IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
28	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
29	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
30	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
31	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
32	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
33	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
34	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
35	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
37	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
38	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
39	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
40	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	สรุป				0.67	ใช้ได้

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน	IOC	ผล พิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	สรุป				0.89	ใช้ได้

ภาคผนวก จ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

คำถามข้อที่ 1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ

คำถามข้อที่ 2 นักเรียนสามารถนำกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ ไปใช้ในการจดจำคำศัพท์อื่นหรือไม่ อย่างไร

คำถามข้อที่ 3 นักเรียนได้อะไรจากการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร



ข้อมูลการสัมภาษณ์

คำถามข้อที่ 1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ คือ กลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics), กลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics), กลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics), และกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

คำถามข้อที่ 1.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบร่างกาย (Physical Mnemonics)

ที่	รหัสนักเรียน	กลุ่ม	บทสัมภาษณ์
1	S1	กลาง	“แบบร่างกาย สนุก จำได้ดีขึ้นและได้แสดงท่าทาง เช่น cycling ก็ทำท่าปั่นจักรยานคะ”
2	S2	กลาง	“สนุกได้ทำท่าทางตามคำศัพท์ และตลกมากครับ”
3	S3	เริ่มต้น	“สนุก ตื่นเต้น แปลกใหม่”
4	S4	กลาง	“สนุกและจำได้ง่าย และไม่ง่วงมีความกระตือรือร้น”
5	S5	เริ่มต้น	“สนุก ได้ทำท่าทาง ได้หัวเราะเพื่อน ๆ”
6	S6	เริ่มต้น	“ตื่นเต้น สนุก เพื่อนทำท่าทางตลกและจำได้ดีกว่าเดิม”
7	S7	เริ่มต้น	“สนุกและได้ความรู้ ท่าทางมันเท่ครับ”
8	S8	กลาง	“สนุก เพราะได้ทำกิจกรรมกับเพื่อนชอบเรียนแบบนี้มากกว่าแบบเดิม”
9	S9	กลาง	“รู้สึกเฉย ๆ แต่จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น”
10	S10	เริ่มต้น	“สนุกและจำได้ง่าย”
11	S11	กลาง	“สนุกและจำคำศัพท์ได้ดี อยากเรียนแบบนี้อีก และมีเสียงหัวเราะด้วย”
12	S12	เริ่มต้น	“สนุก ได้ความรู้ ชอบมาก”
13	S13	กลาง	“ราเริง ไม่คอยง่วง มีความสุข”
14	S14	กลาง	“สนุกเข้าใจ ตลก”
15	S15	สูง	“สนุกดีคะ ตื่นเต้นเฮฮา ไม่เครียด บรรยากาศในห้องเรียนดี จำศัพท์ได้”
16	S16	กลาง	“สนุกดีคะ ตลก”

คำถามข้อที่ 1.2 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบคำสำคัญ (Keyword Mnemonics)

ที่	รหัสนักเรียน	กลุ่ม	บทสัมภาษณ์
1	S1	กลาง	“แบบ Keyword จำได้ง่าย”
2	S2	กลาง	“แปลกดีครับแต่จำง่าย คำภาษาไทยไม่ยากเกินไป”
3	S3	เริ่มต้น	“คำภาษาไทยไม่ยากเกินไป และจำได้”
4	S4	กลาง	“แตกต่าง สนุก ไม่เหมือนใครและกระตือรือร้นได้มากขึ้น”
5	S5	เริ่มต้น	“งง นิดหน่อยครับช่วงเริ่มต้น แต่สนุกดีครับ”
6	S6	เริ่มต้น	“งง เล็กน้อย ตอนเริ่ม สนุกดี”
7	S7	เริ่มต้น	“สนุก แปลกใหม่ และจำคำศัพท์ได้เกือบหมด”
8	S8	กลาง	“ได้ความรู้มากกว่าการให้อ่านเอง เป็นการแนะนำนักเรียน คิดออก”
9	S9	กลาง	“รู้สึกเฉยๆ จำความหมายได้บ้าง”
10	S10	เริ่มต้น	“จำได้ดีขึ้นและสนุก นึกถึงคำในหัว”
11	S11	กลาง	“โอเคครับ ได้คำศัพท์มากมาย จำคำศัพท์ได้มากขึ้น”
12	S12	เริ่มต้น	“บางทีก็สับสนนิดหน่อย ระหว่างคำภาษาไทย และภาษาอังกฤษ แต่จำได้ค่ะ”
13	S13	กลาง	“ชอบแต่ งง เป็นบางคำตอนเริ่ม รวม ๆ สนุกดี”
14	S14	กลาง	“ตลกและสนุก จำได้ บางทีก็ งง”
15	S15	สูง	“จำคำศัพท์ได้ค่ะ พอครูพูดก็นึกออกเลย”
16	S16	กลาง	“แปลกดีค่ะ แต่จำได้”

คำถามข้อที่ 1.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบโลไซ (Method of Loci Mnemonics)

ที่	รหัสนักเรียน	กลุ่ม	บทสัมภาษณ์
1	S1	กลาง	“แบบสถานที่ คิดถึงคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นเห็นภาพในหัว”
2	S2	กลาง	“จำความหมายของภาษาอังกฤษได้ จำได้ง่าย ไม่มีคนอื่นสอนแบบนี้”
3	S3	เริ่มต้น	“สนุก จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น”
4	S4	กลาง	“จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นและจำได้มากขึ้น”
5	S5	เริ่มต้น	“งง นิดหน่อยครับช่วงเริ่มต้น จำได้ครับ”
6	S6	เริ่มต้น	“งง เล็กน้อยช่วงเริ่ม แต่จำได้ครับ”
7	S7	เริ่มต้น	“ได้ความจำ ได้ความรู้ต่าง”
8	S8	กลาง	“รู้สึกดีที่ได้เรียนแบบนี้”
9	S9	กลาง	“รู้สึกเฉยๆ จำคำศัพท์ได้ดีมากขึ้น”
10	S10	เริ่มต้น	“ภาพในหัวขึ้นมา สนุกและเข้าใจง่าย”
11	S11	กลาง	“จำคำศัพท์ได้ง่ายมาก”
12	S12	เริ่มต้น	“สนุกคะ”
13	S13	กลาง	“เข้าใจคำศัพท์มากขึ้น”
14	S14	กลาง	“จำได้บ้าง”
15	S15	สูง	“รู้สึกดีและชอบมาก”
16	S16	กลาง	“มีการคิดเชื่อมโยง”

คำถามข้อที่ 1.4 นักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยกลยุทธ์ช่วยจำแบบเรื่องราว (Story Mnemonics)

ที่	รหัส นักเรียน	กลุ่ม	บทสัมภาษณ์
1	S1	กลาง	“ชอบให้ครูเล่าเรื่องราว ชอบเรียนแบบนี้”
2	S2	กลาง	“เรื่องนี้ยากสุด ชอบทำทางมากที่สุด”
3	S3	เริ่มต้น	“มีความสุข ชอบฟังเรื่องราวไปเรื่อง จำได้บ้าง”
4	S4	กลาง	“นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”
5	S5	เริ่มต้น	“เนื้อหาเข้าใจง่าย”
6	S6	เริ่มต้น	“เนื้อหาเข้าใจง่าย”
7	S7	เริ่มต้น	“เนื้อหาเข้าใจง่าย”
8	S8	กลาง	“เข้าใจเนื้อหาแต่จำได้ไม่หมด”
9	S9	กลาง	“เนื้อหาเข้าใจง่าย”
10	S10	เริ่มต้น	“ครูสอนดีมาก สนุกอยากเรียนอีก”
11	S11	กลาง	“ไม่เบื่อไม่วง ชอบแบบทำทางมากที่สุด”
12	S12	เริ่มต้น	“พอเข้าใจเรื่องราว ชอบแบบทำทางมากที่สุด”
13	S13	กลาง	“เนื้อหาเข้าใจง่าย”
14	S14	กลาง	“ชอบเพราะชอบฟังเรื่องราวภาษาอังกฤษ”
15	S15	สูง	“สนุกชอบเพราะเรื่องราวเกี่ยวกับโควิด”
16	S16	กลาง	“เนื้อหาขำขันนิดหน่อยค่ะ”

คำถามข้อที่ 2 นักเรียนสามารถใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบต่าง ๆ กับการเรียนรู้
 อย่างอื่นหรือไม่ อย่างไร

ที่	รหัสนักเรียน	กลุ่ม	บทสัมภาษณ์
1	S1	กลาง	“วิชาประวัติศาสตร์ การแสดงท่าทางการต่อสู้”
2	S2	กลาง	“วิชาภาษาไทย เรื่องคำคล้องจอง”
3	S3	เริ่มต้น	“ทาทางในภาษาไทย บอกทาทางบอกคำศัพท์เพื่อน ชีวิตประจำวัน”
4	S4	กลาง	“สังคมศึกษา เช่น ทาทางในการเรียน ทาทางการไหว้”
5	S5	เริ่มต้น	“นำไปใช้ในชีวิตประจำวันแทนสัญลักษณ์”
6	S6	เริ่มต้น	“ใช้แคในวิชาภาษาอังกฤษ”
7	S7	เริ่มต้น	“คอมพิวเตอร์ การจำเซตคำศัพท์ที่อยู่ในห้อง คอมพิวเตอร์”
8	S8	กลาง	“วิชาภาษาไทย เช่น การทำทาทางให้ครูถาม แล้วเราตอบด้วยทาทาง”
9	S9	กลาง	“วิชาสังคม เช่น เรื่องทวีปในโลก เป็นเซตคำศัพท์”
10	S10	เริ่มต้น	“ได้เป็นบางวิชา วิชาคณิตในการจำสูตรตัวเลข”
11	S11	กลาง	“การทำทาทาง ใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษ เช่น good ก็ทำมือเยี่ยม”
12	S12	เริ่มต้น	“ภาษาไทย เช่น คำศัพท์ในภาษาไทย”
13	S13	กลาง	“ไม่ได้นำไปใช้”
14	S14	กลาง	“ทาทาง เช่น การเดาทาทางของเพื่อน ๆ ในชีวิตประจำวัน”
15	S15	สูง	“วิชาภาษาอังกฤษในหมวดอื่น ๆ เช่น สิ่งของในโรงเรียน ห้องน้ำ ห้องครัว”
16	S16	กลาง	“ไม่มีการนำไปใช้คะ”

คำถามข้อที่ 3 นักเรียนได้อะไรจากการจดจำคำศัพท์โดยใช้กลยุทธ์ช่วยจำแบบ

ต่าง ๆ

ที่	รหัสนักเรียน	กลุ่ม	บทสัมภาษณ์
1	S1	กลาง	“ความรู้เรื่องคำศัพท์ ความสนุก บรรยากาศในห้องเรียนดีขึ้น”
2	S2	กลาง	“ความสนุกสนาน ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สถานที่ของอาชีพต่าง ๆ คำคล้องจอง การอ่านเพื่อความเข้าใจ จากเรื่องที่อ่าน”
3	S3	เริ่มต้น	“ทาทาง การฟังดีขึ้นนิดหน่อย”
4	S4	กลาง	“การจำคำศัพท์ การฟังคำศัพท์ ความรู้ด้านสถานที่ และเนื้อหาในเรื่องราวการป้องกันโควิด”
5	S5	เริ่มต้น	“ความรู้ด้านคำศัพท์”
6	S6	เริ่มต้น	“การทำทาทาง การจดจำ การฟัง การอ่านเพื่อความเข้าใจ”
7	S7	เริ่มต้น	“ความจำ ความรู้ด้านคำศัพท์ การออกเสียงคำศัพท์ การพูด มีความสุข ชอบเรียนแบบนี้มากกว่าการเรียนแบบเดิม”
8	S8	กลาง	“การอ่าน การพูดมีความมั่นใจมากขึ้น การออกเสียง”
9	S9	กลาง	“การอ่านคล้องขึ้น การฟังดีขึ้น”
10	S10	เริ่มต้น	“ความจำแม่น พูดคล้อง ฟังออก”
11	S11	กลาง	“การอ่าน การจำ การพูด การออกเสียง อยากให้ครูสอนแบบนี้ไปเรื่อย ๆ”
12	S12	เริ่มต้น	“การจำเพิ่มขึ้น การฟังได้ดีขึ้น”
13	S13	กลาง	“ความจำ การอ่าน การฟัง”
14	S14	กลาง	“การพูด การจำ การอ่าน”
15	S15	สูง	“การออกเสียง การอ่าน การฟัง”
16	S16	กลาง	“ไม่ได้ความรู้เพิ่มเติม”

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	วัชรินทร์ เวียงสมุท
วัน เดือน ปี เกิด	26 มิถุนายน 2537
สถานที่เกิด	พะเยา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2561 กศ.บ. (การศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา พ.ศ. 2561 ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	21 หมู่ 13 ตำบลอ่างทอง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา 56110
ผลงานตีพิมพ์	วัชรินทร์ เวียงสมุท. (อยู่ระหว่างตีพิมพ์). การพัฒนาแบบฝึกการจดจำคำศัพท์ด้วยกลยุทธ์ช่วยจำภาษาอังกฤษระดับ A2 ตามกรอบ CEFR สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 9(2).
รางวัลที่ได้รับ	-

